

1504.

Pinotifera
laurea.

A. 504. 1104
Waimolikkud

Laulud Summala

meie

Õnnisteggia fittusseks

ja

Ma-rahwa õnnistusse kaswatamisseks

ülles pandud aastal 1791.

Gesk. li. kirj. kate. selts. k.

Kirj. k.

*26 juulil
1796.*

Falt

Riga Linnas,

trükkitud Julius Conrad Daniel Mülleri Kirjadega.

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiiviraamatukogu

21861

Armad Sõbrad!

Siin on monned Waimoliikud Laulud
Saksa kelest Ma kele pantud teie heaks
ja hinge kassuks. Need Laulud on ellawa süd-
dame tundmissega tehtud nisuggustest inimie-
test, kes Jummalä rapsed ja Jummalä arm-
tajad

tajad osnud. Ma Sowin keigest hingest, et teie süddamed iggal korral, kui teie neid hakkate laulma, sawad sütritüd sestammast armust, mis need Jummalala tunnistajad sel aial on tunnud, kui nemmad neid on teinud ja laulnud.

Jesus Kristus on teid heldeste tulnud katsma, Temma on Pühha Waimo läbbi mitmede süddamed ülles ärratanud patto unnest, ja tahhab sedda õnnistust, mis teie essi-messe armustusse sees tunnete, kaawatada, et teie kinnitud sate ja juurdunud Temma sees. Sepärrast wotke need Laulud wasto ueks hinge ehhitamisseks, sest nemmad on pärrast Kristusse tullemist Lihha sisse ue seädusse õnsal aial Jummalala armust meile antud ja kinnitud.

Agga se keige üllem ja armsam assi nende sees on se wäggew tunnistus Jesusse surmast, kannatamissest ja täielikkust Leppitamisse ohwrist, mis Temma meie assemel on maksnud kowwa risti pu küljes. Sega on Temma meid Lunnastanud pattust ja iggawessest hukatussest. Kes sedda Jummalala wägge Jesusse leppitamissest ommas süddames on tunda sanud, se laulab tõeste need armsad wannad kirriko Laulud ja reedsammad, mis teie praego kätte sate, surennamissega, toitab ennast nendega ue usse aial sel wiisil, et ta se läbbi nut rammo ja kossub seestpiddise innimesse polest.

Jummal

Jummal olgo iggaweste tännatud, et meie
 sedda armo aega olleme nähha sanud. Mis pim-
 medus kattis maad ennemuiste teie wannematte
 aial, mis tõrkuminne, wasto panneminne olli,
 kui teie rahwas wannad ja nored piddid õppima
 ramatust luggema! Kes holis nisuggusest wägga
 tarwilisest asjast? Jummal sanna sai otse põl-
 gatud sel aial nendest, kes sedda piddand armas-
 tama. Uggä mis teid aitab risti rahwa nimmi,
 kui teie ei armasta Jesust, omma risti lödud
 Peästiat, egga sedda tunnistust Temmast, eg-
 ga ella Temma auuks, kes teie eest on surnud
 ja kannatanud? Ta kutsub praego ueste teid,
 ka teie lapsed ennese jure; kuulge Temma sanna,
 ja wotke heaks, mis Ta Pühha Waimo läbbi
 teile näitab, et teie lapsed ka sest ossa sawad ja
 teid iggaweste tännawad se eest, kui Teie neid
 armo tele, mis peäle teie essite káinud, ollere
 juhhatanud. Jummalä kunningriik on taewast
 teile tulnud ja tulleb ikka weel, ja sedda surem
 nende arro on, kes senna sisse tungiwad, sedda
 ennám saab Jesusse südda jahhutud ja teie õn-
 nistus kaswab arwamatta, kui teie sedda ossa
 ikka armsamaks peate. Siis wottate Tedda ka
 kita kauni lauludega Temma surmast ja kannatamisest
 kirrikul, koddo olles, wäljas, karjas,
 kous olles omma usklikko seltsi rahwaga ühhes-
 ossasamisest. Sest teie südda tahhab Issan-
 dat

dat tännada se rõmo ja rahho eest, mis Temma rikis teie kätte sanud. Üks hing, mis sedda õnnistust on maitnud, mis nisuggusest laulmisest temmale tulles, ei jätta sedda mitte mahha, sepärrast et ta südda lauldes ja mängides Jum-mala ees sedda rõmo tunneb, mis Pühha waimo sees on.

Nenda on need Wannad Issad, Prohwetid, Jumala lapsed wanna ka Ue seädusse aial teinud, Moses, Lawet, Maria, Sakkarias, Elisabet ja pärrast neid, palju essimesse risti rahwa aial, kül tännapawani. Need keik on Mosesse ja Jummalale Talle Paulo laulnud ja se laulminne kãstab praego weel Jesusse koggodusse sees maailma otsani.

Kui teie lapsed noolest õppiwad Waimolikkud Laulud laulma ja nende süddamed laulmisse ju-res Pühha Waimo läbbi sawad ligutud ja ärratud, nenda kui Joannesse südda jo emma ihhus sai, et nemmad himmustawad ikka weel laulda, siis on neil suur kasso sest, et nemmad Jummalale sanna ennam hakkawad armastama ja sel wisil sawad eddasi jühhatud se armo sees, mis nemmad on tunda Sanud. Mis suur õnnisus tulles nisuggustel lastel weel ota, kui nemmad ülles-kaswawad se tundmissega, et nemmad Jummalale
sanna

sanna ei woi melest ärrajätta ja se sanna neile kige nende ellamisse sees juhatajaks ja te näitjaks jääb.

Tõeste, pürrast Jummalasanna, mis Pühha kirja sees meile on tulutud, on need waimolikkud laulud meie hingedele sureks warrandusseks, sest et nemmad Ewangeliumi ehk meie usso õppetust kinnitawad ja ärra selletawad. Sedda rõhendam ka Alpostel Paulus, kui ta Ewesusse koggodust maenitseb omma rannato 5 mas peatükis 19 mas salmis: Kärtige issekestis laulude ja kitusse luggudega ja waimolikko lauludega; laulge ja laulge määngides Issandale ommas süddames. Tõstgem siis ommad süddamed Jummalale pole sel wiisil, et usk Temma Poia sisse pääw päwalt ennam meie hinges wottab kaswada, ja se kitus Temmale meitest saab antud, mis meie kohhus on tehha selsammal Issanda mele pärralissel ajal.

Meie lodame weel, et se armo walgus, mis Pühha waimo läbbi meile tulnud ja praego nenda selgeste paistab, ikka peab suremaks minnema, kui teie, selle kätte sesamma tulnud, selle sees eddasi lähhäte ja õnnisteggiale head wilja kannate omma ellamisse ja tunnistussega sest armust, mis teile on sündinud. Siis lähhää Jummalale
kitus

kitus Teie suus ikka wäggenamaks, ka se tullem
 sugunõssa, Teie noor rahwas, woib sedda kuul-
 des, tedda sellega lõpmatta rõmustada. Sedda
 rõmo andko Jesus Kristus, meie Issand ja
 Jummal teile ja teie lastele ikka ennam nähha,
 kunni Ta isse tulleb ja meid iggawesse rõme-
 sisse juhatab.

Laulud

Juhkoon Aus

Laulud
Summala Sannast.

Herr! dein Wort, die edle Gabe ic.

Wissl. Armas Jeesus armastaja ic.

Jssand! hoia omma Sanna Falli andi warraks
mul, sest keik rikkus mul ei anna, mis so
fanna sadab kii; kui so sanna teed ei näita, usk ei
oska sinno nou, agga wottad sa mind aita, siis so
walgust nään ja au.

2. Halleluja Amen Jssand! wata heldest minno
peäl, et so nimmel ikka kindlast ussun sinno sanna
heäl, anna armo, et sind tenin hilja warra rõmoga
ja so jalge ees sind kulen, kui Maria teggi ka.

Gotts

Gotts Hauptgebot ist ic.

W. So hing oh Jesus tehko mind ic.

1. **S**e keige üllem käsk on se, mis Jummal andis meitele: ta Poia sisse uskuda, kes taewast meil sai võmoga.

2. Ka armastada teine teist, ta isse küsib sedda meist, ta andko meile armo seks, siis teme, mis ta meleheaks.

Ich will bey der Lehre bleiben ic.

Ommal wisil.

1. **S**edda kallist armo sanna, mis meil Pühha kirja sees Jummal käskis üllespanna auustan ma süddames.

2. Katsun ma siis omma süddant, pannen kiria tähhele, leian minna selgest tedda kirjutud mo hingesse.

3. Nägi Issand! minna kulen sure au andmisega, ussun sind ja sulle tullen, sest mind äratasid Sa,

4. Et sind armastan ja kitust sulle annan lõpmatta, ja So selge sanna paistust nään, sind truist tenin ka.

5. Oh sa Pühha Waim müüd joua, walgusta mis pimme weel mo sees, ja mind kuulda noua, aulik õppetaja meil!

6. Lapse wisil olla, tehha, olleks minno hinge lust, iggal ajal pärrast nähha armsa Issa teggemist.

7. Meie Peastja rahho mõtted jäwad süski otsata meile keige tõsisemad, kuni näme Sedda ka.

8. Waat siin ollen ma so omma, nenda kui sa leiad

Iciad mind, sul mo Peástja ellán minna, iggaweste
fidan sind.

Kristusse Zummessels samisfest.

Da sammert Gott in Ewigkeit zc.

W. Du litus olgo iggawest zc.

1. **S**e Zummal taewast hallastas mo willetsusse
párrast, ta súdda olli póllemas, mind peásta
hingé háddast, **E**a **J**ssa armastusséga mo pole póris,
finkis ka, mis feige fallim temmal.

2. **E**a útlés omma Poiale: Níúú on aeg armo
heita, et joua minno armoke, neid waesi ónsaks tehha,
neid aita patto hádda káest, te surnuks surma nende
eest, ja ello neile anna.

Da sprach die Liebe zc.

W. Sel risti lödud werrise Fallele zc.

1. **S**e **P**oeg síis útlés: **W**aat feig tullen ma, mo
heast melest feik so au tassuda, pattuste as-
semelle astun, neid pattust pórgust árrapeástan. :.:

2. **S**íis nuhtlust pandi káe mehhe selja peál, **E**a
surma anti ja podi risti weel, níúú Zummal arwab
ommaks tapsiks feik pattused, kes kaddund hopis. :.:

Wir

Wir brauchten einen solchen Mann 2c.

W. So hing ob Jesus tehto mind 2c.

1. **M**eil tarwis läks üks Peastia, kes ilma süta lõpmatta, kel walgus, õigus pärris on, et Ta woiks olla meie rõóm.

2. Misuggune sai meile ka, se olli Jesus, werrega ma ilma peastis, ja ta meel keik õnnistusfi satis meil.

3. Ta nõdrus, haigus, teotus ja põrgo pina kannatus, Ta werre higgi, Surm ja haud ja keik mis Tedda waewanud.

4. Ta hinge wallo õlli mäel ja ihho hädäda risti peäl, keik se ta omma rahwa heaks on armo ning ka abbi täis.

Ja wohl, denn unser Herze fuhlt 2c.

Ommal wisil.

1. **M**is õnne tunneb iggamees, et Pühha Waim ni truist se laulo mængib süddames, Jesusse armsast ellust; kui Temma räkis, õppetas, kui Temma waewa näinud, tööd teggi, olli hingamas, meil on sest kasso sanud.

2. Ni lõppeb ihho raskus meil, mis Talle werri lastab, kui lihha himmo toufel weel, Ta furno kehha aitab, ja kellel süddant on, mis tru ja waewa tunneb ihhust, sel tulleb ikka hea nou Jesusse kallist werrest.

Zoulo Laulud.

Glückselger ist uns doch keine Nacht 2c.

W. Sind Pühha Waimo pallume 2c.

1. **M**eil ükski õ polnud õnsam weel, kui se, mis Jesusest tonud meil, kes waesemal wisil, kui

Kui lapsed ilmas, ehk Ta suur Loja, on sündind laus-
tas, ka söime saand.

2. Oh Jummal täis lõpmatta hallastust, nisam-
mote ka täis kannatust! Kes ehk südda põlles, on woi-
nud ota, õiget aega nelli tuhhat aasta, mis möda
läks.

3. Se seätud aial seält taewa seest ommast aujär-
jest iggawest, Issa süllest tulli, kui ello saatja, ja
meie surrewa lihha kandja, end kinkis meil.

4. Ta ainus warrandus olli se, et Temma sai
meie lihhasse, sest ni paljo asset Temmal ei olnud,
kuhho Ta õhto pea panna woinud, mis ommaks tal.

5. Ta näggo ni alwaks sai arwatud, et ükski
Temmast luggu ei piddanud; Temma ommad Sõ-
brad ei holind Temmast, ja pissut kül uskusi nende
seast Ta sisse ka.

6. Keik nõdrust ja waewa Ta wottis peäl, ni kui
üks laps ial ilmas teäl ja on norest east kül sanud
nähha, et Temma õppis heal meel näita keik kan-
natust.

7. Se kirri meid õppetab selgeste, kuis Ta kuul-
nud Wannemid täieste, ja kui allandlikult Temma
neid tenind, et tunnistus sest ka meil armsast paist-
nud keikide heaks.

8. Kui Ta waikseste ja põlgatud kolmkümne-
aastani ellanud, sai Ta õppetajaks, kannatas ras-
kest, surri ja peästis ka hukatussest meid iggawest.

9. Kes keik sedda tõeste ussub nüüd, saab omma
Peästjaga ühendud, ja kui se siis kuleb lapsest, mis
sõimes, panneb se imneks ta armo tundes ja rõmustab.

10. Au kitus sul keige armsam Tall! et Sõbraks
meil

meil heitsid meie nõo al, ja ka lapseks sündsüd meie ommast werrest, kui sind weel wihtati meiteft kermest, sa üllem heä!

11. Oh kuidas so südda ni rõõmsaks lääb, kui se meie rõmo ja armastust nõäb, et said innimeseks! Sowid sa sedda; siis wotta need pattud Sinnoga matta, mis meil weel on.

12. Sitast keik wihta sa leppitand, ja meie Sinnoga tutwaks saand, pattuseks käl saime täis häbbi, wallo, ja sepärrast on meil ka sedda armo, sind armasta.

13. Oh imme! Sa armastad ifka weel, ja annad end meile keik hingedel: Kas käl sinno sarnast siin ilma leitaks? Kas taewas kegi meil truim end näitaks? Ei iggawest.

Ich steh' an deiner Krippe hier 2c.

W: Du kitus olgo iggawest 2c.

1. So Soime Jures Jesuke! ma seisan, oh mo ello! ma tullen, kingin Sinnule, mis sinna annud mulle: Se on mo hing, waim, südda ka, keik sedda wotta armoga ja te So mele pärrast.

2. Sest enne ^e i ma sündisin, sa sündsüd õneks mulle, ka enne kui weel arwasin, mind wotsid ommaks sulle, so kās mind weel polnud teind, kui sinno südda noudima läind, ka minno ommaks sada.

3. Mind kattis pinne surma õ, sa päwaks mulle tuisid, oh päike! sa mo hingesse suurt ello walgust süütsid mis sedda kallist usso tuld teind põllema mo hinges sult, lõpmatta illus päike!

4. Kui

4. Kui minno südda saggeste mo ihhus kurb on, nuttab, sa hüad mulle heldeste: so söbber abbiks töttab, mis leinad sa mo wennike? et ölle rõmus järgeste, ma maksan sinno wõllad.

5. Nüüd lodan ma mo Peästia! mis sa ei kela mulle, sind hoida hinges lõpmatta ja iikka jada sulle: so söimeks wotta wasto mind, oh tulle, tulle, heida end ja keik so rõmo senna!

6. Ni alw kui ollen, mõtlen kü: kuis pean sind wasto wõtma? ma ollen waene põrm ja muld, sa keige asja Loja! sa siiski wägga helde meil, sa ühtegi ei põlgand weel, kui alw se ial olleks.

Die wahre Gnadenfonne 2c.

W. Mo südda ärka ülles 2c.

1. Se bige armo päike mei' õnneks tõuseb tõeste, ja pattuste suurt hulka teeb rõmo lapsiks auga.

2. Kes essite on sündind, käib kätmas meid, kes kaddund, ta piddas omma wande, au se eest Temmal andke.

3. Issand pattuste hulkas sai innimesseks alwaks, ehk pattota kü olli, kui nõdder laps meil tulli.

4. Se lapse peäl nüüd waatke, ja söimes tähhel pange, mis werrega meid maksnud, keik õnnistust meil saatnud.

5. Kui ta mul ilmub waimus ta Jummalikkus näus, siis kohkun, kunni tedda kui innimest saan nähha.

6. Ta ommas söimes maggab ja maggufaste hüab:

hüab: Et olge rõõmsad wennad! ma toon teil annid kánnad!

7. Sa lapsõke ni helde, mis praego armsam meile, kui keik ma ilma warra, so lapsõke kõmbedeaga.

8. Oh saaksin ma sind nõhha, mo süddant jah hutada, sa õnnis lapsõkenne, mo hingõ armõkenne!

9. Kuis pean sind wásto wõtma ja sinno wásto tõtma, sa tullid kindla nouga, ma ilma õnnistada.

10. Et terre woõdraks meile siin tullemast ma peále, kes wássind, wágga nõdrad, ja siiski sa meid aidad.

11. Sa keige asja Lõja ja meie õnnetõja, kui maddalaks sa lähhad, kes ilma üllespead!

12. Sind ennast anna meile, et rõõmsaks same jálle, kui meie peále watad, meil Joulo annid sadad.

13. So jures tahhan seista, mo peále armõ heida, kui sõime ette tullen ja puhhast süddant pallun.

14. So pühha kassin ihho so rahwast puhtaks hoidgo, mis pattune kíl muido, ja sinnõta ka nouõto.

15. Müüd kánnatame meie, siin hadda orrus káime ja harrime need liikmed, kui olleksid so ommad.

16. Kui párrast sawad kuultud suur rede, joulo laulud seäl ues taewa rõõmus, ei nuttameist üks ainus.

Ihr Sünder alle freuet euch ꝛc.

W. So hingõ oh Jeesus tehko mind ꝛc.

1. **M**is rõõmõ oh pattused õn teil! et Jummal sanud ilma peál, ka et se sanna lihaks láind ja teiega õn sõbrust teind.

2. Se sanna olli Jummal ka, kes keige asja teggia. Se ütles: Sago! siis keik sai, ma, taewas, merri, süggaw, lai.

3. Sa

3. Ta kuiio innimestele sai lodud wägga kauniste: waid kurja waimo karowalus neil rikkus sedda õnnistust.

4. Müüd kuulge: imme assi weel, mis Jummal teinud, sündis meil! ei ükski sedda mõtlenud: Ta innimesseks sündinud!

5. Miks Temma süis on lapsesks läind? Et Temma surma nähha woind. Au Jummalal, et lõppetud se teggo, diaus sadetud!

6. Et Ewa wallet uskunud, Jummalala kuiio kaustand, se ei te ennam kahjo meil, meid Kristus päästis täiest weel.

7. Sest olgem rõõmsad lõpmatta se Wühha Joulo Lapsega, mis rahho tonud ilmale. Au Jesusel meist täieste!

Jch freue mich in dir 2c.

W. Oh wagga Jummal kes 2c.

1. So sees ma rõmustan ja terretan sind õnsast, mo kallis Jesuke! Sest et sa noudnud armsast, mul Wennaks sündida, mis maggus sanna se! mis helde näggo ka Jummalala Poiale!

2. Jummal ta omma au, mis arwamatta, heidab Maria ihhuse, sega ma ilma päästab. Se keige wäggeram mul tulleb heldeste, saab lapsokeseks ka, se on mo Jesuke!

3. Kui armsast helliseb ta minno kõrwa sisse, mo kowwa süddant, meelt ta woidab ärra isse, se kaunis Jesuke! kes Tedda armastab, ei surre surses se, kui Jesusit nimmetab.

4. So pole tahhan müüd oh Jesus! truist hoida,

ma-ilm ta rõmoga woib ikka hukka minna. Oh Jesus!
 sinnule ükspäinis ellan ma, so kaenas üksine,
 oh Jesus! uinun ka.

Ein historisches Lied von Jesu Geburt und Leben.

W. Oh wagga Jummal kes 2c.

1. Jesust nään põhho peäl weel wässinud sest waes
 wast, Tedda nään immewad ta Emma rin-
 nast rõõmsast. Kui ta sai suremaks, siis wannematte
 nou ja sanna kulis ta, ja andis neile au.

2. Ka on, kui nääksin ma Jesust Josepi maias
 waesusfes ellawad ja käiwad alwas rides, ta kaewab
 juri maast, ehk teeb mis tarwis weel, puid raiub
 kirwega ja katsub rammo peäl.

3. Ma nään, kui Josepil surm joudnud, Jesus
 panneb käed Issa rinna peäl ja filmad kinni kattab;
 ta nuttab Emmaga, ja Emma jure jääb, ka selle maia
 eest kui sõbber murreteeb.

4. Kui Emmast lahkus Ta, siis õnnistas se tedda;
 Ta läks Joannessel ja pallus tedda wägga: oh tulle
 risti mind! et õigust täidetaks ja mind saab walmis-
 tud armo kulutajaks.

5. Jesust nään kaelani Jordani jões seiswad, kui
 olli ristitud, siis kõrbe lane käiwad, seäl on ta hädda
 suur ja ilma seltsita, ei sõ ei magga ka, on täitud
 hirmoga.

6. Ma nään, kuis kiusaja on Emma jure tulnud,
 mo Jesus nõdder on, keik joud on ärralõpnud, waerw

on

on tal väkides; kui Sadan küsib peäl, Ta loeb Salmikest, mis mele tulleb weel.

7. Ma nään, et merre peäl seäl laewas Jesus maggab, järw, tuul need mäsawad, ja rahwas nuhtlust kardab. Ta ütleb nendel siis, mis teie kardate? Form heidab kohhe siis, ja merri waiksiks jääb.

8. Ni teeb se imme mees, kes parrast monne päwa end peidab rahwa eest, mis kirowid tahtsid heita; pea teeb ta imme tööd, et hirm ka tulleb peäl; pea on Ta murret täis ja nuttab ölli mäel.

9. Mis rõõmu tunnen ma, kui Jesus heldest touseb ja omma kättega Jungritte jalgo pessib, kui nään Joannest ka Jesusse rinna peäl, kus enne kuulnud ta mond asia Temmast weel.

10. Kui Jesus nään ja sind Maria Mahdalena, siis teie armastus mind wottab süttitada; Ta jalgo kuiwata nüüd ikka nuttoga, ja annad wimati neil suud' weel hauani.

11. Üks kurb Lesk surnoga Ta wasta tulli linnast, surnud Ta ärrätas ja Lesk naest kelis nutmast: siiski kui Laatsarus sai surnud, nuttis, ka pea tedda ärratas Ta Lõsa wäega.

12. Siis jägo Temmale ta Jummalik au ikka, se tahhan uskuda; waid ennam waimus nähha Jesusust kui innimest, sest minno Peastia on ihho, hingega, ka waimus ni kui ma.

Auf den Berg und Hügelu ic.

Ommal wiisil.

Mäede peäl ja laantes kinnitas Ta palwega sannad, mis Ta kuulwas; sedda ikka teggi Ta: ölli päwa

päwa aial paljo teggemist piddas Jesus ösel palwe
tunnifest.

Ue aaste hakatusesk.

Dem Herrn der Herrlichkeiten zc.

W. Mo südda ärka ülles zc.

1. **M**u Issandale laulda, au, kitust Temmal anda,
hing waene tahhab joudo, et sellest paljo pudo.
2. Siis anna meile armo, so kannatust ja surma
keik rahwal kolutada, et sa meid wotnud osta.
3. Ja et so pühha ello meil on üks kallis kuo, ja
digust meil on annud; meid te seks, kui sa ollid.
4. Keik armo laste Jesal ja Temma ainsal Poial,
kes kandis meie lihha, nüüd sünnib, kitust tehha.
5. Oh Waim, kes Jesu pina meil peab Salletama,
so armas karjakenne ka tänno annab sulle.

O Jehova Elohim zc.

W. Kristus, kes meid önsaks teeb zc.

1. **O**h Jehova meie ön, sa kes iggal aial olled
Inali laul ja rõõm, keige asja Jummal!
2. Kui So Nimmi kastab meid, woiab ta keik
seltsid, ja kui So film watab meid, ellawad keik
hulgad.
3. On so südda meiega, siis ei pudu armo, läme
Kristus sinnoga rahho, rõmo wasto.
4. Sinna kuled pallumist ommast koggodusfest,
önnistad ta teggemist sinno auuks heldest.
5. Gest sa näitad Issale, et se sinno assi siis keik
hwiab sinnule Temma wäggero käsfi.

6. Ja se armas Pühha Waim õppetab ja annab
palkwed meil, oh mis suur rõõm! isse mei' eest pallub.

7. Meie meelt kül tunned sa, sa naad meie südda,
wotta meid siis koggona meie rõõm ja hädda.

8. Keik, mis meie tunneme, rõõmo ellik waewa,
tundsid sa nisammote, enne kui said taewa.

9. Wotta rahhul olla niüd sinno rahwa pärrast,
nenda kui sa tunned meid sinno meleheaks.

10. Koggodus on orse tõest sinno omma seadus,
se meid hoiab kahjo eest kiusatusse häddas.

11. End so hingel jättame ja keik meie päwad,
terretame, Jesuke! Keik so armsad harwad.

12. Kät sul waimus anname tännapäwa uest,
süddamest ka tahhame tenida sind truißt.

13. Ella ue aasta sees, Jesus! meie seas, sest
keik Sowime So ees, end So meleheaks.

14. Et sa meie seas weel kõnnid näggematta;
Siisky on So illo kül Süddames meil nähha.

15. Amen Jesus Jehowa! Sinno pühhal Nimm-
mel olgo au ja kitust ka iggaweste Amen.

Wir haben stets an Jesu Namen ic.

W. Mis kitust woime Issand Sulle anda ic.

1. Suurt rõõmo on Jesusse Nimmes teinud
ja iggawiks meil Troostiks; kassuks läinud.

2. Ta omma rahwa keige truim Saatja ka
Kuningas on, wäggero Wallitseja.

3. Ta on üks katio, kes ta peäle hingab, se
kindlast, seisab, ehk keik hukka lähhab.

4. Üks Nurga kiwvi alluseks meil antud,
mis peäle Temma kooda hästi pandud.

5. Kus on üks Üllempreester sedda näitnud,
et ta keif hingaed Süddame peäl wõtnud?

6. Se Üllempöppetaja Sinna olled, kes
Jummala nou meile selgest ütled.

7. Nouandia on Ta nimmi! Kuulge Tedda!
Siis mailm, lihha teid ei julge petta.

8. Ta wäggi wottab nödrad toetada, ja mis ta
wasto parneb, ärrawoita.

9. Kui Jggawenne Jssa au sul sünnib! kui
Rahho Würst sul kitust meiteft tulleb.

10. Mis woimus on So wasto Jssand hak-
kand? So nou on meile õnneks, kaunis Jssand!

11. Oh Laps, mis Jummala au meile näitab,
So heldus süiski meil So lastel paistab.

12. So nimmi immelik on; kes woib teada
So nou ja teago, mis on arwamatta?

13. Oh Ello! mis keif asjad wottab hoida.
Oh Te! kus rummal ei sa kōmmistada.

14. Oh Tõdde! So peäl woime täiest lota.
Oh Walgus! pimmedas sind same nähha.

15. Oh Sanna! Ma-ilm sündis sinno täbbi,
ja praago tundwad Surnud sinno abbi.

16. Ehk wagga kül, ehk kurri kegi olleks, keif
ilmal süiski sinna olled Peästjaks.

17. So rahwas tõega Jesusseks sind hüab,
Sest et ta sind kui omma Jesust piab.

18. Sest kostja! pallu meie eest süis ikka So Jssa
jures taewas armo nouga.

19. Oh Armo järg! mis õn, So peäle wata!
meil usso rõmo wotta kaswatada.

20. Oh Ohwri Tall! mis mele eest on surnud
So Surm on meie Tõssist ello tonud.

21. Oh Peigmees! kus So armas pruut on
leida? Se on üks pattust puhtaks pestud Südda.

22. Mis rahho. Sinno hawadest on Sanud, ja
Sega olled Sa end ühhendanud.

23. Oh Karjane! Sa moistad Karja toita,
et ellades Se ei sa nälga tunda.

24. Oh Ello Leib! mis toidusseks meil pandud,
ja iggawesseks kinnitusseks antud.

25. Sa Hallikas! mis hinge janno aiab,
ja iggawesse ello sisse sadab.

26. Sa olled meil keik keikis rõnuks
lainud, oh kaswata se arm, mis Sa meil teinud.

27. Siis õnnistago meid keik Sinna Nimmed,
mis nüüd ja iggaweste tewad Immed.

Jesusse kannatamissest ja Surmast.

Ich blicke nach der Höhe ꝛc.

Einmal wisil.

1. **M**a watan ülles mäele, kus Jesus werrine
end heitis palle peäle ja nuttis raskesti.
Oh õnnis paistminne! end näita saggeste, et meil
Ta surma murre jääks mele allate.

2. Oh laß end kaenla wõtta So hinge hädda
sees! siin tullen minna Soga nüüd ühte kõnneldes,
ma tahhan seista seal Se õlli mäe peäl, mis higgi,
Silma weega on Sinnust kastetud.

3. Ma jään niid liggi seisma So jures wallo Tall, sind selgest nähha sada, et sani armas mul; ma hakkän kääga so risti ümber ka, ma nään so näggo löpwad, ja kulen Gurma heält.

4. So kannatus mind saatko, Tall! sammust Sammini, So risti kuis jägo mo hinge allati, ja hõia armust meil õigusse kuba weel keik kiusatusse aial, siis jäme kahjota.

Ich seh, wie dein Herz runge ic.

W. Oh mörle, mis ma teinud ic.

1. **M**a nään, kuis Jesus nutnud, Ta Südda fullas tõest, keik sedda on Ta tunnud mo ussikesse eest, Ta nuttis sure walloga, künni se wessi lõpnud ja werri jooksnud ka.

2. Ma nään, kuis Temma südda mo eest sai abhastud, keel kuuwas jannust ärra, ni on Ta woi-
telnud. Jo enne sai Ta õlli mäel se surma hädda tunda, mis Ta näind risti peäl.

3. Siis süddames meil jägo keik sinno Gurm ja piin, Sa kallis mees täis wallo! kus õnsam ello siin? kui So nou hinges wallitseb, ja Sinno hawa walgus sind meles tutwaks teeb.

Für mich ging mein Herr in Todes- nöthen ic.

Ommal wisil.

1. **M**o eest tundis Jesus hinge hädda aedas õlli mäe peäl, mo eest täiest pallus Temma südda iggawessfeks õnneks mul, mo eest tulli Tem-
mal

mal Surma hirms, sures waewas satis mulle armo,
mo eest palwes olli Ta kahwatand ja nõdder ka.

2. Minna ellen ommas wainus läinud risti jure
Saggeste, et ma kuleksin So wiimsed Sannad,
Oh Sa tead tõeste, wend! et minna ni kui taewa
sanud, kui ma nään, kuis peat sa nõrkutanud, ja
so uskus ellan ma, kurni sind saan nähha ka.

3. Mul on küll, kui nään Ta pina illo, ei sest
lauldes wässi ma: agga kui mo südda laulab tänno,
se on keik weel jouota. Oh kuis peidab end mo leek
weel ärra Jesu kalli armo legi pärrast, ehk küll är-
dast nuttan ma agga mis on nudnud Ta!

4. Surma näggo, mis mul süddant sütas, kui
Sa seisid minno ees, ja mul ikka liggi ja mo feltsis,
kurni lahkun ihho seest: Jesu Surma õ ja waewas
minne, hinge piin ja pühha sureminne, hingamin-
ne hauas weel jägo õnnistusjeks mul.

5. Seäl on minno paigake müüd teada, kus mo
ainus Sõbber on, Temma kehha haudas watan
minna, se on üffi minno õn. Jesu rist ja kallid
Surma tunnid, Jesu keige illusamad hawad, Jesu
ihho werri ka mo rõõm peab ollema.

6. Berrest punnane ja walge kehha, wata kui
So lapsõke sinno jure tulleb silma weega, tunneb
janno rohkeste werre järrel offas kroni hawust ja So
kättest, jalgest, kiltse august, joda mind, ma pallun
sind, sest mo waesus aiab mind.

7. Minno waene haige hingekenne watab sinno
hawwa peäl, sest ma tean et mo paigakenne on So
kiltjes walmis seäl; anna et ma ellan sinno wallus,
ja

ja sind ikka nään So surma näus, siis mul ka mo hauani õnnistust ei pudugi.

Nur einen Blick auf die Gestalt 2c.

W. Miid on se pääw jo löppenud 2c.

1. **O**h nääksin ma Ta näggo seäl, kus Ta hing waewa täis ni kangelst pallus õlli mäel, kui hädäda Ta peal käis.

2. Heal meel aedas õllen seäl, kus Jesus woi telnud, sest Silma weest Ta palle peal mo film wet jookseb miid.

Wo wird doch gefunden 2c.

Ommal wiisil.

1. **K**us saab kü ni tru üks Kärner siin leitud? Kes aeda ja öiekessi on kaasnud ta omma higgi ja werrega. :,:

2. So higgi ja werd laß meie peäl jooksta, ei suremat õnne meil ilmas woi olla, Oh Lunnastaja! Sa üllem hea. :,:

3. Keik harwade eest ma tahhan sind kita, mo Peästia, ni kaua kui ello weel nähha, Sa peästsid mind keik nendega. :,:

Ich that auch einmahl Buß 2c.

W. Oh wagga Jummal kes 2c.

1. **M**a ollin üksford kü mo patto pärrast waewas, siis tulli mele mul Jესusse waew seäl aedas, kus silma weega sai Ta werri seggatud ja pörgo hädädas Ta wärristes soigunud.

2. Se lõks mul selgeks siis: keif omma waewa jättan, Jeesuse pina wäest meewahha wisil sullan, mo südda peab kül Ta pinast näagema, mis wihsa Jummalal ja kuis saan puhtaks ka.

3. Sa keige illusam ja kallim surma näggo, ei ükski diete woi malida So kuis, mo söbber surma sees, ma pallun süddamest, et sinno kibbe surm pais- taks mo palle seest.

4. Kui ma sü allune ei olleks, ma ei tunneks So hawad õnsaste; kui lahti mul ei seisaks So südda iggapäw, surrekfin tõeste, ni kui üks linnoke, kel tuult ei ollege.

Wenn ich denke, wie die Hölle ic.

W. Kristus kes meid õnsaks teeb ic.

1. Mõtlen ma, mis ahhastus Jeesusel on olnud pörgo wihsa kannates, kurni temma woitnud.

2. Et se keige üllem Hea häddas appi hüüdnud, kui keif werri rohkeste Temma Soontest jooksnud.

3. Et se jummal kidetud, iggawenne Peästja allasti on rippunud pu peäl, päwa paistes.

4. Mis Ta kassin südda seäl kibbest pinast tunnud, kui mo himnud wallo kül Temma hingel teinud.

5. Siis ma nuttan ärdaste Temma waewa pärs- rast, iggatsen ka tõeste hinge puhhastamist.

6. Anna pattud andeks mul ja So surma tunda, Jeesus hallasta mo peäl ja mind wasto wotta.

7. Sago uest sinnoga minno seädus tehtud, kule oh Kolmainus Sa! mis so laps on pallund.

Chri-

Christus der uns selig macht 2c.

Ommal wisil.

1. Kristus, kes meid õnsaks teeb, kurja polle teinud, õsel meie parrast saab müdud, wangi woetud. Kohto ette weddawad, walle kaebdust tõstwad, süllitawad, naerawad, Tedda surma saatwad.

2. Barra päwa toustes Ta härwito sai woetud, nago pahha mäsaja Pilatussel widud. Se ei leidnud süüd Ta peäl, Tedda hukka moista, kunningal Herodessel käs kis Tedda sata.

3. Siis sai Jesus armota piitsadega pekstud, kibbowitsa kroniga Ta pea urmsaks kistud, naeruks Tedda ehhti, hirmsast wot sid lüa, Tedda risti Sunniti Surma koh ta kanda.

4. Louma Tedda allasti risti külge lödi, kus Ta werri wallati, palkwed Temmast tehti, waatjad Tedda pilkawad, ja kes posid Taga, et pääw näikse kånawad paistust sellest ärra.

5. Jesus kaebas, küssendas, et Ta mahha jäetud, siis sai Sap ja ädikas Temma subho antud. Sega hinge heitis Ta ja ma kõikus kangest, templi Tek läks katki ka, kaljud lõhk sid ühhest.

6. Kui sel õhtul rõõwolide Säre luud said murtud, süis Jesusse küljesse oddagaal s ni pistud. Siis en tõeks sanud seäl Prohwetide kirjjad; werri, wessi äkkitselt küljest nähti jookswad.

7. Kui pääw olli lõppemas, õhto tulnud kätte, Josef olli ruttamas, Jesusst pu pealt wotma Juda rahwa wisil Ta ausast hauda pandi, hoidjad Tedda hõdsid ka kolmandama päini.

8. Kristus Jõsland arwita Sinno surma parrast, et so wallust lõpmatta rõmustame ennast, ja So surmast laulame, et meil sest saaks kasso, sind se eest ka tånname, ni kui meil on joudo.

Sey mir tausendmal gegrüßet 2c.

W. Arka ülles minno südda 2c.

1. **T**erre kallis Armastaja! Jesus, kes on tassunud minno wõllad, Kannataja! ja mind hädast tombanud. Mis suurt õnne tunnen ma! kui ma pean hingama risti al, kus Sinna surred, kannad mo eest hoolt ja murred.

2. Suud so hawadel ma annan, mis sul lödi arwota, arwamatta kalliks pean So werd temma hingaga: kes woib Sinno janno kül, mis mo järrel olnud sul, ärramoista ja So armo, mis mind jahutab, so põrmo.

3. Aesti mind mo hinge ello, kurb ja haige ollen ma, wotta sedda rasket wallo, ja keik kahjo minnust ka, mis mul Adama pat teind, ja et ma ka eksi läind, kui So werri mind saab woidnud, on mo hädda otsa wõtnud.

4. Kirjota mo süddamesse Jesus ommad hawad ka, et ma neid mo melest mitte ellades ei unusta, Sinna keige armsam mul! rõmustad mo hinge kül, et So armastust ma tunnen ja So jalge ümber hakkän.

5. Armsaks pean ma need jallad, mis mo eest on hawatud, sedda werd, mis mo eest wallad, misga pattud kustatud. Wata heldeste mo peäl, ikka pal-

lun armo weel sinno risti al, mind kule, anna pattud andeks mulle.

Ich wiensch mir alle Stunden 2c.

W. Oh wata inimenne 2c.

1. Oh Jesus wotta anda, suurt rómo ifka tunda
So Surma waewast, mul. Ehk wah hest
juhtub hádda kunni saan náhha Tedda; Ea keik mo
wallo arstib kúl.

2. Mo armastus keeb kangešt, kui móhlen: Oh
kui raskest Ea maksnud minno süüd! Saaks Ea se
waewa párrast, kui hinge tomban róomfast, kúl
litust táanno minnust nüüd.

3. Ea keige armsam palle táis teotust ja wallo!
mul paista lõymatta, et waimus sind woin náhha
ja rómo párrast nutta, mo süddant olled hawand Ea.

4. Kui laulan Jesus sulle, siis So surm tõest
mulle on meles otsata; ma kidaaksin So hawad kúl
jargešt óód ja páwad, ses nouus uinun, árkán ma.

5. Oh ma náán waimus jookswad so ihhust werre
tjlgad Kolgata máe peál; mis taewa rómo tunnen,
et risti ümber ollen! kúl otaksin Sind náhha seál.

6. Ma ollen mitto aega jo otsind rahho paika, ei
sanud kussage, kunni ma Jesust leidnud ja Temma
jure tulnud kolgata máel, Au Temmale!

7. Se paiga peál ma ollen ja ifka senna tullen,
ei lähhá taggasi; mo filmad jágo waatma Ea risti
peál, ja ootma seált jahhutamist otsani.

8. Oh werri, mis on joksnud Ea hawadest, ja
kastnud mo hinge ónsaste, mind sullata ja hoia Ea
sarnaduffes ifka, Siis ollen ónnis allate.

9. Kunni Sind nähha-töttan mo Peästja! mah-
hajattan Se mulla ihho weel; olgo et rammo kaub,
ja feik mo ello waub, kui waene lähhan koid kül.

Wie preis' ich doch dein Leiden zc.

W. Oh wata innimenne zc.

1. **K**uis fidan ma So surma, mis mul lõpmatta
armo on saatnud Jeesus sult? feik minno ello
olgo sul tannuks, rõmuks tulgo, mis Sinna tenind,
wotta mult.

2. Mo feige armsam Jeesus! kuis vaistab silma
nâus So palle higgi tâis? so uled warrisewad, jo
surma hâdda nâwad, Sa olled õige Wallo mees.

3. Kuis palle peält nâân jookswad So hâddas
higgi tilgad, Se ma on libberweest. Oh kui ma
hinge tomban, mind kule! rõõmsast tannan Sind
feige sinno waewa eest.

4. Oh illo arwamatta Fahwatand pallest nähha,
mis mind nüüd süttitab! Sest taewa ello aiad tâis
rõmo mõda lähwad; meil iggaweste au sest saab.

5. Kui armas on Ta nõggo! tâis teotust ja wal-
lo, pea ilma nâota, sind tulleb auustada, So palle
kummardada, suud annan ma So sule ka.

6. Oh mis mo südda tunneb, kui piitsa hawad
tulleb feik ärrarwata, mis sinno pühha ihhul seäl
wiyhaga on lõdud! mo mele pârraft olled Sa.

7. Ma olleksin Sind wõtnud mo kaerla, armas-
tanud fesk wallus lõpmatta, kunni, sind armasta-
des ja tanno sulle andes, olleksid hinga heitnud Sa.

8. Nu iggaweste Sulle mo Peästja! et sa mulle
ni paljo rõmo teind, mo südda ärrasullab, Sind
silma

filma weega tännab, künni saan pallest nähha
Sind.

9. Et kule! mis So lapsed, So ärrapeästud
waesed Sul tootawad müüd: So risti jure jada, so
rasket pina kita, künni sa meil saad ilmaunud.

Sollt ich nicht von Lieb und Dank ent-
glommen 2c.

W. Mo eest tundis Jesus hinge hädda 2c.

1. **S**quidas pean minna keigest hingest tanno andma
iggawest, sest et Jummal lihha's sanud ar-
must, ja se sündis minno eest: Ehk Sa kül keik
peästnud, mötleb Südda; Siiski olled sa mo omma
Peästja, keige armsam rõmo mänge on, et tunneb
sind mo hing.

2. Kui ma omma Söbraga kous ollen, se on ni
kui taewas jo, ja muud mele ennam mul ei tulle,
kui Ta pärralt ollen ma: siis mul kaub ahbastus ja
kurtus, ehk mul häbbi ennesest ja nödrus, Ta keik
wallo löppetab, kui Ta mulle liggi saab.

3. Ja kui minna sedda tähhel pannen, et Ta in-
nimesseks läind, ka mo liikmed kannud ja weel lei
an, et Ta neid on pühhitsend: siis ma kassin mo
luliikmid ikka, wottan neid kui Temma ommad
hoida, ja se on mo kindel nou, et need saatwad
Temmal au.

4. Minno waesus se on arwamatta! oh mis pu-
dub minnule! räkimatta wigga on ka leida minno
hinges tõeste: agga mis woib õnsam ilmas olla, kui
mo hing Jesusse werd saab tunda, mis Ta selgest
armust kül ärrawalland õnneks mul.

5. Minno ihho hingago ses hauas, kus mo
 Issand magganud, sedda on mo siidda üksnes noud-
 mas, mis mul õnneks walmistud: seäl ma pean
 palwe õhto aial, uinun maggama Ta kehha kallat,
 tunnen rahho lõpmatta, ja ses rõmus ärkan ma.

6. Kitus, au Jesusse kallid harwad! Sago teil
 meist rohkeste, ehk kül waesed olleme ja nõdrad,
 waggad inglid pollege. Siiski armastame keigest
 wäest Sind; Sa toidad meid So armsa lihha ja
 So kalli werrega; Mu se eest sul lõpmatta!

Was hat das Blut nicht an uns 'gethan 2c.

W. Sind Pühha waimo pallume 2c.

1. Oh werri! mis armo Sa meile teind! Kris-
 tusse õigus meil ehteks on läind, mis meie
 kawa otsind ja mitte leidnud, olleme wiimselt So
 harwus sanud, Sa ohwri Tall!

2. Werd walla meie peäl Jesuke, Silm näab
 So risti jo rõõmsaste, wotta meid So harwo, So
 siiddamesse, siis ellame õnsast ja rahholiste, Sind
 tännades.

Jesu meine Leiche 2c.

1. Mo Jesusse Kehha! minno, tõest minno, mo
 melest maggasid üksi Sinna seäl minno eest.

2. Illus Jesu Valle! millal kül minno saab
 tullerwal aial ni näitma kui Sinno? mo hauas ka.

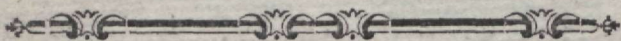
3. Jesu käd täis õnne! kel surma näggo, teil
 naelte tähte peäl suandmist sago nüüd rõõmsaste.

4. Kui Sa kallid Jesus meil jälle ilmud, siis saab So rahvas otsa nutnud, mis äggab weel.

Blutiger Versühner 2c.

W. Jesus rõmustaja 2c.

Werrine Leppitaja, Kogadusse Saatja, kui So jalgedel nüüd tuhhat kord suud annan, ja ka ka nuttan, et Sa peastnud mind, sest ei sa weel küi, mo Pea, wotta mind ja tuhhat ommaks, sulle wallo palagks.

Jesusse illestoustmisest.

Kommt betet an bey Christi Grufft 2c.

W. Nu kitus olgo iggawest.

1. **K**ristusse haua jures nüüd Ta rahwas kum-
mardage! ja ue nouga ehitud kitusse laulo
laulge: sest Jesus tousis hauast meil, kes kolmat
päwa hingas seät, ja wotis Surma ärra.

2. Oh andkem tänno süddamest sel surel rõmo
päwal, et meiega Ta iggawest teind seädust Sur-
ma näul, ja Surma peäle woimust saand, iggawest
ello uendand, meil taewa rõmo saatnud.

3. Mis Kristusse on sarnane, keik usso wäes
nüüd foggub, et Jesus tousnud rõmofaste; Kes neid
küi hukka moistab? Siin on se mees, kes woi-
tjaks läind ja Surma wägge hukka teind, Jum-
mala kõr-
was istub!

4. Oh Issand Jesus aita meid! sest et Sa Surmast tounnud, ia keik So armad ommaffid ka Surma paelast peastnud, et lahhame keik uhelase, So auuks ueellusse, mis Sinna meile saanud.

5. Solaste arro kidab Sind siin aial keigest woest, ka need, kes taewa sisse laind ja arrawoitnud toest. So werre parrast anna meil, Oh Issand Jesus wägge kül, ka arrawoita rõõmsast!

6. Mu olgo meie Jummalal, kes me'ceest arrawoitnud ja meil, kes Surma wäe al kui wangid, ello saanud! Müüd Jesus ellab, wallitseb, kes meid au siisse üllendab, Mu Jummalale andke!

Ein Lied von der Auferstehung Jesu.

W. Oh wagga Jummal kes zc.

1. Jesust naan tullerwad Josepi hauast melle, sitast Ta kallis hing sealt Paradisist jalle laind omma ihhusse, on Jesus walnis ka ja aetak ülles süs kül rõõmsa naha.

2. Need Ingrid öiskasid, kes Temma ümber ollid ja Tedda saatma laind, kui haua jure tullid, läksid keik taggasi, kaks nendest said se au, et haua jure jäid jingrittel andma nou.

3. Jesus laab ruttuste waese Maria jure, ta kurbdust tundis Ta, ja ta meel olli halle, Se aed sai täidetub ta nutto healega, Maria rõmustud Ta ilnumisfega.

4. Siit liggi Jesus naab ka pattust Pectrust istwad, Ingridde sanna peal täis kartust, lotust ootwad. Ma ilma Peastia trööstib keik pattused, ja helde melega neil näitab jallad käd.

5. Maria nuttes Iääb, Jungrittel teäde annab, pattuste söbber kaks Maria siltisist leiab, need rõõmsast hakkawad Ta jalge ümber seäl, mis teised teäda saand, ütleb Ta uest neil:

6. Oh terre! ruttage, mo wendel teäda andke, kes Kalilea maal, seäl leiata mind jälle; Se järrel Iähhäb Ta; Kaks jüngrit tullewad, kes Emmausse pool räkides kõndiwad.

7. Oh õnsat kõndimist! need mõtlesid Ta peäle täis wallo, armastust, et südda nõrkund neile, enne kui arwasid, olle se kolmas mees, kes hopis tundmatta, seäl nende silinde ees.

8. Gesamma ütles neil: mis nuttate, mikspärast? Ehk woõras olled meil, üks kostab nende seast, Siiski keik linn se teab, mis hirmus assi nüüd se pühha mehheganeil päiwil sündinud.

9. Sest mehhest ootsime, et piddi rahwast peästa ma, Ta peäle waatsime, et Ta keik piddi täitma; tanna on kolmas päärw, kui Ta sai maetud, ja kõnened kulukse, et Ta on ärratud.

10. Ei meie tea weel, kas peame uskma sedda; haud olli tühhi kül, ei olnud nähha Sedda. Oh teie rummalad! millal siis ussute? ütles se Woõras neil, et tundsid täieste:

11. Mis kasso tulleb teil sest kirja tunnistusfest mis annud Pühha waim se Poia tullemisfest? Kes on seäl luggenud, ja ei ta surma näind, ei Üllestousmist ka? Pea olleks Jesus läind.

12. Need agga palluwad: Jä armas Issand tanna, Se õ on kää, te pitk, Sõ melega weel leiba.

bo. Need lāwad koiasse, leib pannaks laua peäl, mis Jssand önnistas, ja lāks sest tutwaks neil.

13. Se järrel sündis weel, et Jüngrid ühhes istwad, Tomas ei olnud seäl, üks tulleb, Oh kuis kartwad need waesed Jüngrid siis! kui waatsid selgeste, kes kambri astunud, tõest Jeesus olli se.

14. On, rahho olgo teil! ma teie Peästja ollen. Waat, kättes, jallus mul ja küljes harwad alles. Kui önsaks lāksid need, et näggid Jssandat Ta Loja wāega ende peäl puhhuvad!

15. Tomas se tulli stis kui Jeesus ärra lāinud, need Jüngrid ütlesid, et nemmad Jeesust näinud. Se tulleb teil heäks, kostis se Tomas neil, ja on üks wirastus, kui Ta ei ilmu mul.

16. Kui ei Ta kätte sees ja naelte augud nähha, ja nende aukudes ma omma Sörma pista, ei sa ka panna kätt Ta külje harwasse, on se üks tühhi jut, et ilmud teitele.

17. Need Jüngrid ootsid kül, et Jeesus tulleks jälle; üks näddal möda lāks, ja Ta ei ilmund neile. Kui üks teistkümmed kous on uest teisel ööl, ehk üks kül luffkutud, on nende Jeesus seäl.

18. Teil olgo rahho, head! ütles Ta, armsad Jüngrid! ja Tomas: tulle nüüd ja anna ommad sörmed, siin näelte augud on, kät seie sirruta, ja uskmatta ei jä, waat külje harwa ka!

19. Se heidab römoga warsi Ta jalge ette: Mo Jssand Jummal ka! Nu iggaweste wotta. Waat ütles Jeesus siis, et mind nääd usfud Sa; üks önnis hing on se, kes usfub waatmatta!

Kristusse Taewa-münnemisest.

D. Sohn Du Gott von Ewigkeit zc.

W. Müüd paistab meile kauniste zc.

1. Oh Poea! Sa Jummal iggawest! Se olli õnnis luggu tõest, kui Jüngrid Sind said nähha, mis walgus sündis sümadel, mis auustus neil kõrwadel! Oh mis arm olli maitsta! Paljo, paljo sured Würstid ja Prohwetid tahtsid nähha, mis jüngrittel olli tunda.

2. Aeg siiski olli lühhike, et se suur walgus lihhasse ni immelikkult paistnud. Pea, ütles Jssand, möda läab se õn, et teie film mind näab, kes teid on jahutanud. Õnsad on need, kes ei nähha, siiski jada uskus noudwad, tõest suurt troosti nemmad leiawad.

3. Ja parrast Ülestousmist weel, Sa Jüngrid näggid Tedda teal, kül nelli kümmand päwa; siis Poea läks jälle rõmmfaste Sa omma armsa Jssale au järges Tedda nähha. Arwamatta paljo Ingrid ja ka pühhad Tedda saatsid, ja Sa au seal tunnistasid.

4. Mis innimesse film ei näind, ka kõrw ei olle kuulda saand ja Su ei oppetanud, se au on neil seal walnistud; kes Temmaga siin ühhendud ja Tedda armsaks sanud. Danis lootus! Tedda nähha! se woib tehha, et keif asjad Ma peäl meile alwaks sawad.

5. Oh Jssand Jesus woitia! Sa rahho Würst ja Peastia! mo himmo armust täita, meil keikidel, ja minnute Sa läksid õnneks taewasse, So werre-

ga mind aita. Põra, kána mood meel helde Jeesus!
 isse, et sind kidan ja ka iggaweste tannan.

Als unser Josua zuletzt noch 2c.

W. Oh wagga Jummal kes 2c.

1. **K**ui Jeesus wimate Petania sai tulnud, ja tem-
 ma Jüngrid ka seäl temnaga kous olnud;
 siis temna õnnistas neid omma kâega ja hakkas sed-
 damaid neist ärralahkuma.

2. Gest nende silinde ees Ta woeti pilwest ärra,
 ja läks siis rõõmsaste wägga sure auga neist ülles
 taewasse, Inglittest sadetud; kaks sawad taggasi
 sest hulgaast läkkitud.

3. Need Inglid tullid ka sel tunnil nende sekka,
 kui Jüngrid Issandat ei woinud unnustada, kui
 omma Perremest, kes pu peäl tappetud, ja Ted-
 da, kunnardes, nuttoga kidarwad,

4. Mis wallo, armastust need taewa tunnista-
 jad tundsid neist Jüngrittest, wait olles auustawad:
 Stiiski kui Jüngrid weel seäl waatwad taewa pool,
 neil Inglid ütlewad: mis wadate keik seäl?

5. Se Jeesus, kes teist nüüd on taewa süisse läi-
 nud, Saab jälle tulles, ja on jo aega seädnud,
 kus Ta sel wiisil saab harwade auuga, ni ku Ta lah-
 kunud taggasi tulles.

Send ihr auf den Knien, Menschen 2c.

1. **P**õlweli end heitke Jeesusse lapsed! waatke oh
 Jummalas peidetud waesed ka ülles nüüd.

2. Oh Sa keige pühham Peigmehhe näggo! So
 järrel, Sa Jummalal Tall täis illo! weel watame.

2. Näita end weel üksford meile, kes rõõmsad, seest et meie praego So sanna peäl õnsad, ehk Sind ei nä.

4. Õnnisawad Râed! Üllemad Waimud seäl taewa auus io kofko on astnud, et wandunud.

5. Oh Se kolmford Pühha hüab io wasto! agga oh kâed! üks õnnistus tulgo meil teitest weel.

6. Eks seäl Jummal Issa Poial ei üttele: Et terre tullimast au järje peäle suur Woitia!

7. Istu minno kõrwas, funni ma maksnud So waenlaste kâtta ia allandanud neid täieste.

8. Issa Sanna peäle Ta armsal Poial keik taewaeste taewad au andwad meel kummardades.

9. Mitto tuhhad filmäd näwad se Näggo ja se samma on, jääb ka igga aego üks armoke.

10. Hinge kombe järrel üks innimenne, ja Tema ihho täis harwo fenni, kui tulleb meil.

11. Innimesse Poia õnsamad pãwad need tewad, et mitto Ta tullemist ootwad täis armastust.

12. Jggauks pãaw aastal, mis peab sama, peab Jesusse pina Pühhaks sama sest aiast meil.

13. Se on meie kohhus, et kulumame Ta surma, Ta ihhoga puhhastud same ja parrandud.

14. Pühha! Tall ja Jummal, au, kitus, tänno So peãstetud innimestest olgo sul lõpmatta!

15. Pühha! Pühha! Pühha! lauigo keik Inglid ja keikide innimeste keied sel Jummalal!

Ach Bein von meinen Beinen ic.

M. Ma watan illes mäele ic.

1. Oh lu mo omma ludest So kalli pallega! kui pea sind näikse meitest nähtwast, on tead matta

matta, ni kui Sind näggid seal need Jüingrid Gali peäl: süiski end tuhhat forda weel näita waimus meil.

2. Oh kiitke kae ja suga, kes woite süddamest Ta harwust önnne leida, oh kiitke Jesukest! Ni kui siin olleme Ta olli töeste ja tahhab ühheks waimuks meid tehha ennesel.

Und das ist's End vom Lied 2c.

W. Oh kuhho lähhan ma 2c.

Se Paul on löppend meil, ehk meie näme kül, sinno auust, Peästia! weel ennam tulles laulda; So surm ta imme wäega on surem, kui weel teada.

Tae wasest Jhsast.

Weil der Mann mit 5 Wunden roth 2c.

W. Au kitus olgo iggawest 2c.

1. Kui Jesus meie Peästia Jüingrittest lahkus ärs ra, ütles Ta: senna lähhan ma, kus mo ja teie Jhsa; sest hüab Temma koggodus: Oh terre Jummal tullemast, Sa koggoduste Abba!

2. Kes niid Jhsanda surma seest uut ello kätte sanud, se kuleb keigest hinge wäest sanna Temmal antud; ta süddant töstab Jhsa pool, kes önnistab meid rohkest kül Kristusse Surma pärrast.

3. Sest laulab Jesu koggodus, ta kallist ostud rahwas, kes enne aia hakkatust jo seatud prudiks arm

armsaks: Kolm ainus Jummal meie káest au, Eistust wotta Talle eest ka iggarwesfeks aiaks.

Táglich dich Vater lobt und ehrt 2c.

W. So hing Oh Jesus tehko mind 2c.

1. Sind Jéssa kídab rómoga Jesusse rahwas löpemma, et sinna andsid neitsile So ainust Poega sülesse.

2. Sa armastasid ilma Ma ni, et So südda rahhoga Se kalli; Poia satis meil keik surma hádda sísse seál.

Das war wohl gewiß 2c.

W. Hínke Peioke helde Jesuke 2c.

Maatke immelist árralahkumist, olleks Jéssa wois nud surra, íse woind temmal Surma tehha, et ta ainus Poeg temmast árra lááb.

2. Oh kui halle meel on süin ilma peál, kui úks íssa omma poega peab Jummalaga játma; ehk se poeg kúl saaks suureks Kunnigaks.

3. Süiski Poia te immeks pannakse innimeste male tulli, mis weel needmisse al olli sai neist, teotud, pu peál tappetud.

Gott Vater nimm uns in deine Hut 2c.

W. So hing oh Jesus tehko mind 2c.

Meid hoia Jéssa armoga, Poeg woia meid So werrega, oh Pühha Waim meid kaswata ja Inglid saatke rómoga.

Jummala Poiast meie Jõsandast ja Dnisteaggiast.

Unschuldigs Gotteslamm 2c.

W. So hing oh Jesus tehko mind 2c.

1. Oh ilmasüta Talleke! Oh Peigmees pühha
täieste! Sa tullid taewa auust meil, werd,
lihha wotsid ennesel.

2. Need nelli pühha Ellawat, Sind kitesst, So
ees likuwad, kaks kummend nelli wannemat, au
andes Sul, Sind teniwad.

3. Se Jõsa ta au järje peäl, ta ainus armas
Poeg ka seäl, se Pühha Waim, kes Trööstid
meid, saab So sees oh Tall! auustud.

4. Oh Jummala Tall! wotta nüüd, et Sinna
sedda olled wäärt, So surma pärrast meie eest, au,
kitust meist ja Ingliseest.

5. Sa ohwri Tall! Sind kidade, Sul wärristes
au anname, kui Kohtomoistja wallidsed sa surma,
ello ülle nüüd.

6. Sa polle ennam ilma peäl ja meie ligume weel
teäl, siis luffuta meid patto eest ja peästa ilma
hädä kääst.

7. Meil hoja rided puhtaeste So werre läbbi
üksine, kummi Tall, walgus, tempel ka jääd fogge
dussel otsata.

Die sieben Faceln vor dem Thron ꝛc.

W: Er hing oh Jesus tehto mind ꝛc.

1. Sa innimesse Hoeg, kes seäl So taewa sees au iärje peäl mailma ülle waltitsed, kui Ohwri Tall meil ilmutud.

2. Sind kiitwad ue Lauloga keik taewa wäggi, meie ka, et Sa meid olled leppitand ja sedda meile kolutand.

3. So Loia wäega olled Sa ma ilma lonud auuga, ja innimest ka walmistand, So näo järrel ehhitand.

4. Ja kui ta sedda kautas, siis uest ollid tullemas ja Issast seätud aial Sa ruttasid ilma minnema.

5. Waim tulli neidsikesse peäl, se tõi mailmal Jesust meil, siis nähti Soimes maggawad Igga- west Issa Jehowat.

6. Oh Jummal ülle ilma Ma, So rahwal tuttar, ilma ka; mailm sind tunneb pitäsej wäest, So rahwas naelte harwadeft.

7. Mis Sa teed omma rahwaga, et ommast pinast hingad Sa, weel ennaw nähha sowime neil armo päiwil õnsaste.

Die Gnade des Herrn Jesu Christ ꝛc.

W. So hing oh Jesus tehto mind ꝛc.

Jesusse arm, kes Kristus on, ja Issa armastus ka õn, Se Pühha Waimo rõmustus meil olgo igga päwa uus.

Pühha st Waimust.

Du heiliger Meister hab ewig Dank 2c.

W. Sind Pühha Waimo pallume 2c.

1. Sind Pühha waimo tanname, et kånad hinged
 Issale, mis sest kallist Poia st süddames
 kuluks, keik sedda So õppetus meil teeb selgeks,
 Halleluja!

2. Meid Poial meie eest palgaks te ja illuks Ta
 omma Kronile; Sinno rahwa honed Sa isse taida
 So läbbi tungiva armo wäega ja ella seäl.

3. Ja meie süddamed näitko Sul keik sannakuul-
 mist ja truust teäl, kunni meie taewas Issa au jär-
 jes ja Zummala Poia armsas seltsis Sind kidade.

4. Kule, mis meie nüüd toottame: so lapsed ig-
 garwest olleme, olle meile helde ja ustatw armus, ja
 meie jame So pattused põrmus ja waesed ka.

5. Siis jame So koli allati Issa ja Poia aujār-
 jeni, tunnista nüüd meie hinges ja waimus ja meie
 So õlliga wojetud ihhus, Sa pühha waim!

6. Oh hua se Abba süddames kes muido Issaga
 tutwaks iääks? toida meie hinge, jahhuta waewas,
 tulle ja ella meie waeste seas, meid templiks te.

Würdigster Geist, der die Kirche führte 2c.

W. Sind Pühha waimo pallume 2c.

1. Oh waim kes koggodust juhhatad! ja isse ta
 teenrid õnnistad, tulle mahha taewast, püh-
 hitse armus meil waimo, hinge, luliikmed, mis
 põrmus on allandud.

2. Kui ümberkando nüüd watame, Issanda hel-
dust meist nähakse, ja need koggodussed ni mit-
meks jäwad, kes risti kanda Sult õppida sawad,
Halleluia.

3. Sa ello jõggi oh wotta nüüd! ja tunqi läbbi
keik süddamed, parranda keik haigid So wäe
läbbi, kes kohhe romawad risti liggi, se on So nou.

4. Et mul on lubba, siis sowin kül õnnistud
teenriks jada Sul, kihhuta mind ikka truimaks sada
ja allati pattuseks ennast tunda, täis häbbi ka.

5. Jeesusse rahwal keik wallo peäl So armo anna
ja rõmo kül, te et ka need hinged, kes ühhes käiwad
meiega, ikka meid rõmustawad, Issanda Waim!

Du Geist von oben flammi uns an 2c.

W. Mis õnne tunneh südda sest 2c.

Sa Pühha Waim meid süttita, kes olleme So
ommad, meil on kül süüd, oh hallasta! Sest
need meid allandarwad, ehk wiggased kül olleme,
Jeesusse parralt jame, Ta nimme au mei'otfime te
et end parrandame.

Uhsust Jesus siisse.

Süffer Heiland, deine Gnade 2c.

W. Sedda kallist armo Sanno 2c.

1. **M**aggus Peästja! So arm on kül surem, kül
saab arwarud, kui saad ühhel waesel lap-
sel onma meele kinkinud.

2. Kui üks südda murrest piab sada õige ello teel, ja ei olle, kes tal näitab Peästjat, kes meid tom-
bab kül.

3. Ja hing kuleb mõtlematta, et se Jesus Kris-
tus on, oh kuis ärkab temma südda! Oh kui rõõm-
saks läab Ta waim!

4. Üks ni waene laps, kes arwab ennast ärra-
kaddunud, patto wallus õhfab, äggab, Talle werd
siis ommaks saab.

5. Arm keeb wälja Jesu küljest, et woib Abba
üttelda, ja sest tuunist woib hing ennast armo lap-
seks arwata.

Das Lammlein ist geschlacht 2c.

W. Oh laulgem süddamest 2c

1. Jesus on surmatud, õnnistus sadetud, kes
minid siiski sureb, on Jesust põlganud, sest
se kül hukka lähhab, kes ei tahhage werre täiusse :.:

2. Ilmub Se ohwri Tall hingele risti peäl, siis
sünnud tundwad ello, walgus saab pimmedal, näab
Peigmeest walget punnast, sest on surma saand,
hädäda lõppetand :.:

3. Kes paljo mõtleb weel, sest tunneb hirmo kül ;
Fedda temma moistus pea waerab, rõmustab, ja
lihhal alles woimus, teeb himmo järrele, mingo
Peästjale :.:

4. Ta ihho werri ka teeb imme teoga ihho hinge
puhtaks, surretab, ellatab ja ikka armo näitab, pe-
ästas, jahhutab, hopis õnnistab :.:

See

Seelen kommt zum Lamm gegangen 2c.

W. Sedda kallist armo Sanna 2c.

1. Hinged Peästia jure joudke, pattustel Se helde on, willestussest pöördes noude Sedda leida, Se on ön.

2. Oh mis armas hinge suggu, kui hing omma hädä nääb ja Jesusse werre wägge süddames ka tundma lääb.

3. Temma kallid pühhad harwad kättes, jalges, külje sees, keik need melle ikka jäwad rõmo paigaks iggawest.

4. Se arm, mis on arwamatta ja mul ossaks tulnud ka, iuhhatab mind önsa nouga rahho teele otsata.

5. Ja kui end weel tahtwad näita pattud, ehk mu hädä ka, mis meil woiksid kahjo tehha, Jesu risti lähän ma.

6. Töttan Temma harwadele, mis on lödud Temmale, seält ma leian iggal aial maad mo waese hingle.

7. Tunneksid keik meie hinged, kes siin seiswad häbbiga, Temma surma wallo, siis neid Ta arm wottaks jahhuta.

8. Armo legid Talle küljest! löge kofko paistke ka, tungige nüüd meie ihhust läbbi, waimust, hingest ka.

9. Süddames et woime sada Temma kallist ohwri werd, ja Ta wägge, armo tunda allanduses iggakord.

10. Kui need waesed, sandid, ahwad, kellel polle näggo töest, kes ei kusti rõmo sawad, kui Jesusse harwadeft.

Sünder bin ich, ja das weiß ich ꝛ.

W. Sedda kallist armo sanna ꝛ.

1. **M**is suur pattune ma ollen, sündind Jesu waenlane! wennad räkige, ma pallun, mul pattuste söbrast nüüd.

2. Muust ei tahha minna kuulda, kui mo Dnisteggiaft, kes werd wallas, wottis surra, satis jäwad lunnastust.

3. Olgo õppetust ehk tudmist, olgo pühha ello ka, keif hea, kellest mul on teadmist, se ei woi mind rõmusta.

4. Ei muust, kui mo Jesu armust, Temma werrest üksine on mul patto ussil õigust, õnnistust ning keif muud heäd.

Ich hab über der Erscheinung ꝛ.

W. Sedda kallist armo sanna ꝛ.

1. **E**t Jesusse riik on tulnud, ja meil on küll wallo weel, süiski ollen tõeste tunnud, meie Peästja woidab teäl.

2. Ükski polle meile truim, kui Se Jummal, kes meid teind, ja ta kalli werre läbbi Jummal ni liggi wiind.

3. Ükski omma riki jätnud, astnud ei au järje peält, et ta innimesi peästnud häbbist, teotuffest teält.

4. Ükski annud ennast põlgda, et ta ni suur waewa saaks, ükski annud ennast tappa, et ta waenlast auutaks.

5. Jesus, se on sedda teinund sūrres omma loma eest, Se on meie wennaks lainud, Juhhatajaks iggawest.

Reichtum und alle Schätze ꝛc.

W. Kuis pean wasto wõtma ꝛc.

Reik rikkus ja mu warra, mis mailm armastab, se peäl mo meel ei loda, ma ilma holeks jääb, mo warra on seäl taewas, mis Jesus Kristus on, mul Pühha waimo saatmas, sest on mo hingel õn.

2. Ma ollen Jesust pannud mo süddamesse tõest, kes omma werd on annud mo ussikesse eest, mind sega ärrapeästa süüst, pinast iggawest, kas surem arm woib olla siin ma peäl igganest?

3. Ta waim mo hinges ellab ja juhhatab mo meel, keik kartust ärra aiab, ka wallo kurbdust teäl; mo teggo temma aitab, õnnistab heldeste, ka mo sees Abba hüab ja kitust Issale.

4. Se allus, kus peäl seisan, Kristusse werri on, se teeb, et minna leian iggawest rõõm ja õn, ma isse ja mo ello ei kolba ühtegit, mis Kristus annud mulle, on armastusse wäart.

5. So waim toob minno waimul häjd rõõmo Canomid, et Jummal häddalistel on troostiks, aitab neid, keik asjad, mis meil teäda, olgo suurt, pissokest, need keik ei pea mind káánma Ta kaenla, sülle seest.

Ach komm du süßer Herzengast ꝛc.

W. Ma tännan sind, et olled mind ꝛc.

Dh tulle maggus wõõras mul! mo hinged Jahhataja siin olgo ello maja sul ses hädda orrus
 1. 2.
 ipka.

2. So helde armo film kül nääb süddames patto hauda, ja süski ikka truiks jääb, Ta watab Jesu waewa.

3. Sul süddant, meelt, hing' orowan ma sures iggatsemisses, sind, minno rahho, kasso ka täis rõmo kaenla wottes.

Hinge õnsast õsfasamisest Kristussega.

Ach mein Herr Jesu dein Naheseyn u.

W. Sind Pühha Waimo pallume u.

1. Et meie sind tunneme Jesuke, Se sadab rahho Süddamesse ja So armo walgus teeb meid ni õnsaks, et ka meie ihho sest lähhäb rõõmsaks, ja tännab sind.

2. So helde palle täis armo tuld ei nä meie nähtswalt Ma peäl sult, agga meie hing woib kül kannatada, sa woid ennast meile tõest ilmutada, ehk sind ei nä.

3. Oh kes iggal päwal, õsel ka sind tunda so wiks himmoga, se kül õnnis olleks ja arwamatta küsiks ja kinnitaks ikka tõega: Kes armsam sind?

4. Sa hallastad meie peäl ikka weel, sa annad ka wõllad andeks meil, parrandad, kül treõstid, jahhutad, aitad ja sõbra wisil meie hinged sadad, se on so rõõm!

5. Oh anna So kallist armo wäest meil igga päwa täit õsfasamist, te et meie hinged Sind ikka
noud

noudroad ja hädäas, ka armastusses waatroad So
risti peäl.

6. Kui meie nuttame, tröösti ka meid warsi So
surma näoga, ja se olgo ikka meil ni kui nähha;
So ello meie sees wotta tehha, et paistab meist.

7. Üks helde südda ja lapsse meel, Se olgo iggal
aial illuks meil, ja So werre wäggi, mis meid seks
woiab, se on mis hädäa ja rõmo sees hoiab meil
sedda nou.

8. Siis Soga jame ka taewani ni rõõmsad kui
lapsed allati, ehk kül mitto korda weel same nutta,
kui südda agga sind ikka tunda saab rõhkeste.

9. So harwatud kät sinna annad meil So usta
wa mele märgiks kül, et ka sedda tundes täis hääbi
jame ja süddaine sullamisega läme, sind tännama.

Die Thränen des Immanuel 2c.

W. Müüd on se pääw jo löppenud 2c.

1. Jesusse Silma pissarad on koggodusse laul, sest
hinged koto kippurad, kus ello asset neil.

2. Ja watame weel peäleegi Jesus ello peäl, mis
Jesal ja meil rõmuks sai Jummalas tehtud teäl.

3. Mis muud se olli, tead Sa? kui iggapäine
Surm, ja wäggi waimo troostiga, siis jälle waero
ja koorm.

4. Kes käib kül hädäa orrus siin, ja külwab nut-
loga, kel keik Jesusse waero ja piin Troostiks ei
lähhä ka?

5. Ei olle meile middage ni karta ilma peäl, ni
kibbe hinge, ihhole, kui pat, mis meil on weel.

6. Kui Pühha Waim meil ilmutab liikmette tiggedust, ja hinge ussi wiisi ka, pärritud rikkumist.

7. Tõest punnaseks lööb palleke, pisjarad jookswad seal, tulleks ei rahho ingliske ja maliks Jesust meil.

8. Ja näitaks Piibli ramatusst, mis südda armastab, et Tall keik patto hukkatust kannab ja kautab:

9. Siis nuttaks ennast surnuks weel üks hing, mis hädda näab. Se lotus Talle wallo peäl keik hädda löppeteb.

10. Kes agga sedda kätte saand, et tal Immanuel troostiks ja ka nou mehheks läind, hing, ihho ellab küil.

11. Oh ilma arwamatta rõöm, kui ta meid armastab! mis rahho, õnne tunneme, kui Ta meid kinnitab!

12. Siis nuttab Temma pattune Ta järrel lõpmatta, ni kui Ta isse heldeste meil Sedda näitnud ka.

13. Jesusse hinge järrele film jookseb ikka wet, kunni Ta ilmub meitele süta ja auustud.

Geschöpf gib deinem Schöpfer Ehr 2c.

W. So hing oh Jesus tehko mind 2c.

1. Oh loom So Lojat auusta, Ta on so ello als gaja, se Pühha Waim sul selgeks teeb se armastus, mis Temmast keeb.

2. Ta annab ennast tunda meil ni wäggewast ja õnsast teäl, et sedda tundes tõeste kui taewas Taga olleme.

3. Ehk meie ihho filmaga siin Tedda ei woi nähha ka, siiski saab meile armo kül se näggemisse assemel.

4. Ta terretamist kuleme, Ta suandmissi tunnes me, Ta sannast Tedda leiame, keif Temma heldust maitseme.

5. Ta isse süddant katsma läáb, hing Pühha waimo walgust näáb ja werrist Jesust selletab, kes temmal süddant süttitab.

6. Ei Jummal au ükski mees woi nähha Temma walgusses: siis on meil wallo mehhest kül, kui se saab waimus tutwaks meil.

7. Se sõbrus wallo mehhega on' keif, mis woime sowida, arm olgo iggauhhega, kes armastab, jääb armsaks ka.

Wenn wir uns kindlich freuen zc.

W. Wo südda ärka ülles zc.

1. Kui meie rõmustame: et kossuda nüüd same Jesusse kallis armus, aast aastalt Temma warjus.

2. Ta pinast ennast toites, kunni Ta jure minnes, ka näme, mis siin usknud, kell' ommaks meie sanud.

3. Ja kui need arrapeastud ses ussus kairwad hoi tud, siit ilmast Talle pulmal ka jouda ommal aial:

4. Siis ello hädda neile ei tulle paljo mele, se woib üks õnnis südda aeg aialt unmustada.

5. Oh keige heldem Peastia! So õlliga meid woia, mis ihhul', süddamele, kül rõmo sadab meile.

6. Gest tunneme, et ikka meil wottad liggi olla So armastusse wäega, meid hoida omma käega.

7. Keif wallo, rasked asjad Sa isse mahha mat-
tad So Süddamesse armsast, sest kidame sind järgest.

8. Ja nenda kaine peale, tööd teme rõõmsast
jälle, Sa woid meid õnnistada, seks terwist, rami-
mo anda.

Wir sind ein Eigenthum des Lamm's 2c.

W. Mo hinge mees, mis ütlen sul 2c.

1. So pärralt Jesus olleme! :, : So omma meie
hing ja ihho; se olleks nuhtlust wäärt ja
wihha, kes ennast :, : kelaks Peästjale.

2. Mo keige armsam Kuningas! kes ostis kal-
lim meie südda? kes tundis seest ni suurrt häda? Se
Eiskus sind so taewa seest.

3. Siis wotge innimesed siin mu mõttedega täita
ennast. Ta on mul ja ta rahwas armas, mind
tombab Peästja surm ja piin.

4. Mo karjane on wõtnud mind, ni waene nõd-
der kui ma ollen, sest teadwad teised ja ma tunnen,
et Jesus meit keif keikis läind.

5. Ma kummardan sind süddamest, ma mõtlen
keigest hinge wäest ja paljo silma weega wahhest:
Oh olleks ma so meleheaks!

6. Mo Kuningas, oh kirjota So tahtmist min-
no süddamesse! et ei mu wäest mind Jiggutakse, kui
sinno wäest lõpmatta.

Jesus du edler Bräutigam wehrt 2c.

W. So hing oh Jesus tehko mind 2c.

1. Oh Jesus hinge peigmees mul! mo surem ille
ilma peäl ja üllem warra olled sa, kallim
kui kuld ja ilma Ma.

2. Kui So peäl mõtleb minno meel, siis Süda-
damel on rõõmu küll, kui sinno peäle lodan ma, siis
tunnen rahho, trovsti ka.

3. Kus pool ma pean minnema? So jure tõt-
tam himmoga, sest nou ja abbi tõeste sult ikka sai
mul waesele.

4. Sa olled õige imme mees! So teggo näitab
end So wäes, mis imme assi! mis sa teind, et Sa,
mo Jummal, lapseks läind!

5. Ja õmma raske surmaga meid teigest häddast
peastnud sa, nüüd ollen ma so pärralt ka, ei pattust,
surmast holi ma.

6. Kes ussub sind, ka armastab, se sedda sanna
kiunitab: ei ükski jänud abbita, kes Jesust pallund,
usknud ka.

7. Mo Jummal Issand Jesuke! mis armas,
maggus nimmi se! kes ustavam on ilmas teäl, kui
Issand Jesus Kristus meil!

8. Ehk ihho hing mul lõppeks ka, Sa aitad, et
keik jättan ma, sest sa mo ossa süddames ja kaljo
olled iggawest.

9. Ma lodan kindlast sinno peäl ja ussun sinno
sanna heäl, et Sa mo õige karjane mind ikka hoiad
truište.

10. Jesus mo au ja hinge rõõm, mo warra, rik-
kus ja mo õn, ei joua ma küll tunništa So nimme
rõõmu lõpmatta.

11. Sepärrast ollen rõkind küll, kui sinnust pol-
lets rõõmu mul, ei sorwi minna ellada, ei ka, et
ilmal sündind ma.

12. Sest kes Sind tõest ei armasta, on surnud,
ehk

ehk ta ellaks ka; kes agga selgest tunneb sind, ei olle rõmo otsa näind.

13. Mind uskus hoia kindlaste, siis ellan, surren sinnule, oh kule Jesus pallumist, et sind saan nähha iggawest.

En wie so selig schläfest du 2c.

W. Müüd on se pääw jo lõppenud 2c.

1. **S**a maggad õnsast, prudike! ja maggusat und naad, et peiokesse harusse hingamist wal litsid.

2. Ta piin ja kanged kõidikkud sind pinast! peastawad, Ta wiimne Sanna: Lõppetud, sind õnsast uinotab.

3. Siis laske mata prudikest, kes unnes rõmus tab, et temma omma Jesukest ja külje harwa naab.

Tanno Jesusse innimesseks samisse ja surma eest.

Wach auf mein Herz dem Herrn 2c.

W. Mis kitust woime Issand sulle anda 2c.

1. **M**o siidda ärka Issandale laulma ja omma Kuningal'au, kitust adma.

2. Mu järjest tulli Ta mo hädda sisse, sest et mo waesus Tedda tombas tõeste:

3. Se willekus, mis enne minno samist, mul piddi saatma rasket hukkatamist;

4.

4. Se pat, mis innimesesi raskest waewas, mis
Sadanas jo ommaks sagiks arwas.

5. Oh arm! et Jummal sedda tahtis keelda ja
omma seadust ilmal uendada.

6. Seks lakkitas Ta omma: Poia meile, et se
meid peastaks pattust ennesele.

7. Maria ilmal tõi ta himmustamist, Jssade
troost, pattuste õnsaks samist.

8. Sest Jesus tulli, waeste kuis kandis, need
nödrad tróóstis, kanged arrawoitis.

9. Ta surri keige eest, kes ma peäl ollid, ja wot-
tis palgaks, kes Ta jure tullid.

10. Ta werri on suurte õnne meile saatnud ja
Temma lapsiks meid ka walmistanud.

11. Ta surma párrast anti meile armo, et meie
mitte ennam teni patto.

12. Ja et keik kiusatussed Ta ka nainud, sest on
Ta meie peäle hallastanud.

13. Ta isse olli pühha, ilma süta, sepárrast wõis
Ta meie patto woita.

14. Se Südda saab Ta nouga ühhendatud, hing,
ihho werrega ka puhhastatud.

15. Se õn ja rahho, mis sest tulleb rohkest meid
arratab süis, Temmal tehha kitust.

16. Ka tanno tuhhat tõmoga meist anda, Ta
tenistuses ihho, ello jätta.

17. Oh et nüüd ühtegi meil tulleks mele, kui
Temma nimme auuks olla jälle.

18. Halleluja pattuste sõbral meiteft! Jesusse läb-
bi, Jssa kallist lastest.

Das Lamm der Gott der Kreuz Gemein ꝛc.

W. So hing oh Jesus tehko mind ꝛc.

1. **R**ül Jesus risti rahwale nüüd Jummalaks on täieste, ka Jummal Abraamile ja keige temma sugule.

2. Keik kallid Issad ühtlase, Prohwetid armsad meitele ka kiitsid sedda Issandat, kes meie eest on kannatand.

3. Se täieste on töeks saand, Ta pattustel on Peästjaks läind, ni hästi neil kes ilma peäl, kui neil kes taewa römus seäl.

4. Gest Peästjast on meil rohkest küll, kellel muud on, ehk teab weel, ei kolba meie seltsi teäl, et Jesus on keik keikis meil.

5. Nu kitus olgo Temmale, et minna Temma pattune, kui mul on muud, se kaddugo, et südda harvus hingab jo.

6. Mo Peästja! te So harwades mind nenda röömsaks iggawest, so werre õigus olgo ka mo au kuub ikka Sinnoga.

7. Süis kidan sind So rahwa ees, oh Issand! sinno wallo eest, ja kulutan ma ilmal Sind so werrega, mis maksis mind.

Dank sey dir theures Gotteslamm ꝛc.

W. Ma tannan sind, et olled mind ꝛc.

1. **M**a tannam kallis Jesus sind pattusse ilma weega, et mo eest surres pu peäl mind Sa peästsid armo nouga.

2 So kallis werri teggi se, et ma sul ennast annud, ei olleks minna muidoge sind üllesotsma läinud.

3. So ohwri werre surest wäest, mis mo eest rohkfest jooksnud, sain ello, peäsin Surma käest, oh mis ma ollen tunnud!

4. Ma tean, et ma willets weel; So werri mind sai woida, sest patto woimus löppend mul; mind wotta nenda hoida.

5. Ma tunnen omma patto süüd ja pattune ka ollen, siiski so ihho külge nüüd kui life, laps sul tullen.

6. Mul hoia ikka silnde ees So harwad ja So kriipsud, so naelte tähte walgusfes, te, et ma istun hoitud.

7. So kässi jägo minno peäl, lass' mind so Süd-
dant nähha, mo ihho eest hooft kanna teal, et wais mul ei sa wigga.

8. Te et mo hing weel ennam ka So risti pole hoiab, ja minno südda löpmatta So pinast ennast toidab.

9. Senni kui ma suud anda saan werriistel kättel, jalgel, ja iggaweste kummardan So armo nende kallal.

Dein Augen deinen Mund 2c.

B. Oh kuhho lähhan ma 2c.

1. **J**esusse ihho, suud, mis mo eest harvatud, mis peäl ma kindlast lodan, keik sedda nähha tahhan, ja terretada rõmus so harwad kättes, jallus.

2. Sest sadik ussun ma So surma näggo, ka se biggi, mis sult jooksis, so ihho tulle ristmist, need selja peälsed waud ja okka kroni tähhed.

3. Ma ussun süddamest, et iggauhhest käest üks nael on läbbi lainud ja augud jalgel teinud, ka pär-
rast surma waewa, so külge pistud harwa.

4. Mo waim nááb selgeste, So kúljest rohkeste
werd ja wet mo eest jookswad, mis mo hing arm
saks peab, ja selle kallid tilgad keik wasto wotta
töttab.

5. Kui peaksin surrema, siis on mul teadmatta
üks teine Peastja ilmas, kui Jesus Jummal Tae-
was, Se on mind leppitanud ja werre palgaks sanud.

6. Kui ussun kindlaste, siis jáán ma Temmale;
kui pattud ennast náitwad, need on mo melest alwad,
Jesusse surma ihho teeb surnuks lihha himmo.

7. Kui ilma Jummal ka se hirmus waewaja,
mind tahhab árraneelda, siis tedda woib kúil keelda
se Jummal, kes mind lonud ja mind on lunastanud.

8. Kui pat nüüd tulleb weel, kui ma ilm kiusab
peál, kui Sadanas mind puab, keik nemmad nae-
ruks jáwad. Et kuulge Jesusst, ütlen, kas teie pár-
ralt ollen?

9. Se on Woitjatte meel. Üks uus ilm tulleb
weel, kus iggawessel aial löpmatta kitust Tallel Ta
surma eest ma annan, ja Tedda járgest tánnan.

Das heilige unbesleckte Lamm 2c.

W. So hing oh Jesus tehko mind 2c.

1. Se pühha ilma siita Tal, mis surri risti wae-
waal meid üksipáinis rõmustab ja iggaweste
Pinnitab.

2. Ta juhhatago meid siis weel, Ta peále káigo
meie meel, et Temma rahwas usso sees end rõmus-
taks Tást armo wáes.

3. Ta saatko abbi liikmettel Ta ihho kúljes ikka
weel, ja keik mis teme, mõtleme, Ta werri kástko
pühhaste.

4. Ta au ja walguš paistko ka meil Temima kogu goduſſega, mis selle ja Ta rõmuks saab, Ta iſſe teeb ja walmistab.

5. Nüüd käſſi, ialg läab õnnega keik ſeätud tööd ſiin teggema, ja waewa al käib meie meel Jēſuſſe tō ja higgi peäl.

Sein Tod macht Liebes Schmerzen 1c.

W. Oh wata innimenne 1c.

1. So ſurm teeb armo wallo, meid ſullatab, uus ello ja julguš tulleb ka, ſeſt Jēſuſ Sinno ommaks end anname keik rõõmſaſt, So auuks omma elloga.

2. Jēſuſſe kallis werri on õige armo merri meil waeſtel pattuſtel, ja ſe on ikka teada, kui ſe meil olleks waia, ſiis olleks õige hädda meil.

3. Nu kunningas! meil tulle, mei' anname end Sulle, oh te meid iggapä So Pühha waimo templicks, ja teine teiſel märgiks, ka meleheäks So Jēſale.

4. Keik meie rahwa hulgal on keigearmſam ilmal Jēſuſ Jummalä Tall' meid pat kül piddas wangis, nüüd ſaime armo ſagiks, ja rõmo palgaks Jēſuſſel.

5. Seſt põrmuſ allandame So ees, ja tunniſtame, So au on lõpmatta! Keik taewas kummar dawad ja meiega au andwad. Tall meie eest keik teggid Sa!

Du unvergleichlich's Lamm 2c.

W. Oh laulgem süddamest 2c.

1. Sa keige armsam Tall! Ses näus immeks
meil, kes Sind tähhel panueb ja armo lefi
näab, mis Sinnust wälja lähhab; Oh mis waero
sul on, et sul meist saab rõõm! :,:

2. Se arm läab eddasi maad läbbi allati, hin
gesid Sa tombad se kalli sannaga, mis kulutab So
Surma ja So harwad, need walgustawad meid :,:

3. So naelte tähtede ni õnnis paistminne sullatab
meid wägga, ja sinno werre wäed need korwad hin
ged woitwad, kes neid tunda saab, ennast jahhutab :,:

4. Mis ial ilmas meil on mele pärrast weel ja
meil õnne sadab, se on So werre hind, mis meil
kül rõmo jaggab; kindlast hoidko sest meitest igga
mees :,:

5. Aeg aialt juhata meid sinno armoga, igga
hinge kui waest ja weiket tolmokest, ilma sinno wäeta
ei woi ial ka olla figgida :,:

6 Et waesed pattused ja süiski peästetud, se on
õnneks meile; süis kulutagem nüüd neil hingedel, mis
õnne Talle werri teäl saatnud pattustel :,:

7. Tall meid eest harwatud ja meile liggi nüüd, ja
ka iggal aial, So werre perrast meid wotta So ar
mo sülle, ja meil iggawest oh Tall süddames :,:

8. So Surm mo Peastia! So naelte augud
ka, So külg, mis lahti pisti, So higgi werrega
hoidko So rahwast senni, kui, Sa kallis Pea tul
led isse ka :,:

Die Gnade gegenwärtger Zeit 2c.

W. Müüd on se pääw jo lõppenud 2c.

1. **S**e arm, mis praego tuntakse Jesusse rahwa seas, on: kummardes au antakse Kristusse surma eest.

2. Ta jägo iggaweste siis meil õnne tähheks ka, et usso film ses rõmus saaks Ta külge watada.

Du meines Lebens Leben 2c.

W. Oh Jesus sinno wallo 2c.

1. **S**a minno hinge ello ja Surma woitia! mis räkimatta wallo So hinges tundsid sa, kui sinna ennast andsid mo õnneks surmasse ja keik mo mo patto kandsid? Au se eest sinnule!

2. Ma tahhan Soga minna Kolgata mäe peäl ja waimus tähhel panna, mis mo eest sündis seäl. Mo südda praego nouab sind sure himmoga, et armastusses jouab, So ümberhakkada.

3. Ma tõttan esmalt senna, kus Jesus woiteldes werd higgistas ja minna nään Tedda palluwad. Se surm, mis Temma sureb, mo hing on teninud, se higgi, mis Talt tulleb, mul rohhuks sigginud.

4. Mo peästiät wangi wõtwad, kül teotawad ka, mo patto parrast tõtwad, Ta peäle kaebada. Mo Jummal pagganale kostab ta kõhto ees, se hädda teggin Talle, kes minno käämees.

5. Mis innimenne! waatke, kui Tall Ta seisab seäl, kui netud üllendakse Ta kowwa ristii peäl, ma ilma patto maksab, mo wõlga täieste, ja leppitusseks wallab werd ihhuust rohkeste.

6 Sa pallud waenlastele armo; kes ollin ma? ka Svbrad said so mele; mo peäle mõtle ka! sa rõõw-
lit weel teed õnsaks, wiid omma rigisse, se teeb mind
pattun rõõmsaks, mind, kes ta sarnane.

7. Täis abhastust Sa kaebad: Mo Jummal
jättab mind! täis wallo janno tunned, ei jahhutatud
sind. Niid So piin otsa sanud, sa hüad: Lõp-
petud! et Jõsa kätte annud So waimo rõmustud.

8. Mo Jeesuse hinge heidab, mis arm mul tul-
leb sest! mis wimate Ta näitab mo õnneks iggawest.
Mo käämees surreb, minna, kes surma tenind teäl,
ma ellan, mis teed sinna mul Jummal ilma peäl!

9. Mo hinge usk ja lotus kääb hopis sinno peäl,
kes mo eest surma hädas ja waewas soigund teäl,
so armust, abbist pean ma kinni rõmoga, et igga-
weste lähhan, so jure ellama.

10. So rahho mulle jätta ja sedda õnnistust, ni
kaua kui siin hädas tunnen ja willetsust. Siis lau-
lan taewa rõmus Sul, kes mind leppitand, kül
Halleluja auuks, et ma so jure saand!

Wir wissen nichts zu sagen 2c.

W. Oh wata innimenne 2c.

Si meie lausu sanna, meel wottab immeks panna,
et suur So arm on tõest! So hallastus end
näitab meid sure wäega täidab. Au kitus Sulle
Jesús Krist!

Usso waatmissesst Jeesusse hawade peäle.

Es ist kein Schmerz, kein Leid, kein
Noth ꝛc.

W. Au kitus olgo iggawest ꝛc.

1. **E**i wallo, hädä, ahhastus ni suur ep olle il-
mas, mis Jesu hawad, kannatus ei olle par-
randamas, Ta surm mo ello, kasso ka, mo lotus
önnistussega, mo ehte, au kroon, warra.

2. Jeesusse hawad wotke mind, siis ma ei karda
hädä; kui linnokessed peitwad end öne pu sisse ikka,
kui tuisik ja raske ilm on kää, ni hoian minna war-
ule Kristusse ello puusse.

Ich kanns unmöglich lassen ꝛc.

W. Oh wata innimenne ꝛc.

1. **M**a ei woi mahhajätta mo ön! So jure tötta,
ma julgen löpmatta so pallele suud anda, ja
ümme himmo täita So hawadest, mis arrotä.

2. Ma terretan So pallet, keik okka kroni tähe-
hed, kääd, jallad, külge ka, so selg kül katki kistud,
ja keik need pina märgid, sest tunnen rõmo otsata.

3. Jä meil oh Tal jä ikka, et mitte aimo agga
So armust meil ei jä, waid et so armsad hawad meil
iggäl tunnil jäwad, ja keik So ohwori kehha ka.

Das Volk am Wundenbach 2c.

W. Oh kuhho lähhan ma 2c.

1. **S**e rahwas werre jöel käib selle tähhe peäl, ja kavgelt rõmustawad sest õnnest, mis need sawad, et lootwad ommal aial suud anda Talle harwul.

2. Jeesusse surm ja piin on meil jo liggi siin, sest meie hing saab toitmist, täis rõmo allandamist, ja meie waene südda woib rahho seäl ka leida.

3. Ja meie järg on ni kui taewas allati, kui Talle surma peäle siin ikka waatma jäme, ja filmagi ei pöra Ta naelte tähtest ärra.

4. Oh õnnis paistminne! mis meile järgeste Jeesusse harwo näitnud, meid nende sisse saatnud, need on meid leppitanud ja Tale palgaiks sanud.

5. Üks waene pattune, kel hädda, wallo kä, kes isse nou ei tea, Sadana hirmust peasta, woib leida Jesu harwust kül päästmist keigest pattust.

6. Hing watab Talle peäl siis on jo abbi seäl, keik tuimus pea lõppeb, kui südda Jeesust tunneb, et se Ta külge näitab, meid selle wäega täidab.

7. Sestsammas werre wäest Jeesusse harwadest weel ennam himmo tulleb, et südda nuttes sullab, ja rõmoga ka isie lääb kiisatusse sisse.

8. Hing Temma järrele iggatsseb allate, Se tahab ikka Tedda ja Temmast toidust sada, ei sa ka kauaks ota, meid isse tõttab jota.

9. Oh ja meil ikka ni, muud rõmo pollegi, kui et sind armastame, so armo kätte same; So selge ristni näggo meid ikka jahhutago.

10. Kui nählwalt tulled Sa Suur Arrawoitia,

So

So laste täieks rõmuks, siis pattused sind õnneks,
kes uskwad, sawad nähha, au, kitust sulle tehha.

Das ist meine Lust 2c.

W. Helde Jesuke, Sinno suggustke 2c.

1. **S**e on minno rõõm ja mo hinge õn, kui Se
Tall, mis minno pattud kowwa riski pu
peäl kannud, ilmub heldeste mulle waesele.

2. Oh siis nuttan siin Temma rasket piin! Oh
kui magus on se werri, mis on jooksnud jalgest är-
ra! Käele annan suud puusse naelatud!

3. Oh! kuis mõtlen ma sullamisfega sedda Tem-
ma kehha koha, mis meil Poia märgiks ikka Tae-
was iggawest: Haaw Ta külje sees.

4. Se eest tännan ma allandussfega Pühha wai-
mo, kes mul kidab mo Jesusse kallid hawad, ja mind
õnsaste satis Peästjale.

5. Ja mis armastus keeb mo süddames! kui ma
mõtlen Issa peäle, kes on kinkind Poega meile, mis
ta ainus rõõm iggaweste on.

6. Issa, Poeg, ja Waim! kitus, au ja rõõm
olgo Sulle, et need hawad arwamatta õnne saatwad;
omma koggodust kaitse iggawest.

7. Oh Sa wallo mees! sinno werre sees on ni
paljo armo tunda; kaswata meil sedda nenda, et
keik kindlaste jame sinnule.

8. So surm risti peäl jägo armsaks meil ja So
halle Silma wessi ikka meil üks kallis assi, mõtted,
teggo ka woitud werrega.

Wie lieblich klingt mir das Getön zc.

W. Müüd paistab meile kauniste zc.

1. **S**ui armsast helliseb se heäl, et kulen hawad kita teäl, mis Jeesus mo eest sanud, mo südda öiskab, römustab, Sind tönnaab ja Sind mällestab, kes mo eest surmatadud. Oh Sind, kes mind leidnud, minna tahhan kita! et mul waesel ni suur arm on sündind ma peäl.

2. Mo hawatud Tall, Jummal ka! sind armastan ma löpmatta, So hawad on mo toidus, üks waene laps ma ollen küil, pea ei woi sanna lausta wel, ja süski ollen römüs, suur ön mul on, et So hawad minno maiad, kus ma warjo leian patto surma wasto.

3. So kätte hawus minna nään se armo nou, mis minno ön, mis sa mul tunda annud; et Sa mind lonud, peästnud ka, süs armastanud otsata ja mul sest armsaks sanud, sest kes üksnes parrandada woib keif wigga, kui Ta südda, mis sai tunda meie hädda?

4. So hawad jahhutawad mind, sepärrast minna kidan Sind ka igaawessel aial. Mo Issand, Jummal olled Sa, mo Poja, Hanisteggiaia, mo Peästia Surma näul. So piin mind süin teeb küil nutma, süski nään ma, et ta sinno, ja So wäggi, arm on minno.

5. Mis kinnitust saan minna sest, et Sa mind peästnud pattudest So kalli werre wäega; ma ilmas polle ühtege, mis rómo annab minnule, kui sinno helde südda. Oh se tõeste mul uut ello sadab jälle tunda hinges, weel ses waeses ihho maias.

6. Et sant kúl ollen tunnen ma, sest wariule end peidan ka táis allandust ja hábbi; kes süski rahho sadab mul? Ma tóttan sinno risti pool, se himmo káib mind lábbi. Sinna minna, tahhan káanda, uskus jáda igga aega ja end heita sinno kaenla.

7. Ja sega Paulo löppetan, oh Jesus! ja sind kummardan, et minno süid sa maksnud; Suud annan ma So harwadel, mis káattes, jalges, kúljes weel sul kibbedaste lödud. Kel siin so piin ja So harwad mitte armsad, kardab, huab, et seál máed tedda katwad.

Heilige Bund' in Jesu Seite 2c.

W. Sedda kallist armo. Sanna 2c.

1. Pühha haaw Jesusse kúljes! paista minno süddamel, et so wággi minno hinges, ni kui Tomal, ilmuks mul.

2. Töeste wet mo silmad jookswad ja snurt rómo tunnen ma minno ónneft, mótted löpwad immeks pannemisseaa.

3. Oh Sa kallis haaw ses kúljes! iggaweste so win ma, et mo waene hing, kui sülles, So sees wottaks hingada.

Mein Herze brennt 2c.

W. Ma tánnan sind, et olled mind 2c.

1. Mo südda põlleb löpmatta, ma waene põrmo kenne, ses kúljes, pistud oddaga, istun kui Tuikenne.

2. Ja kui ma kagodussele Jesusse surmast rágin, mo südda sullab táieste ja rómo rohkest tunnen.

D Opferlämmelein 2c.

W. Oh kühho lähän ma 2c.

1. Sa ohvri Talleke! te et kui linnoke So harwa-
de peäl ollen ja nende werrest ellan, mo tois-
dusfeks, ka rammuks ja iggal päwal warjuks.

2. Kui tunnen nälga weel ja janno ilma peäl;
siis töttan minna sulle kes ello kaeruks mulle ja pi-
ma, met mul annab, mind hästi södab, jodab.

3. Kui ollen ärkamas, mo meel on mötlemas,
kas hädda üllejänud päwast, mis möda lainud, mis
mind woib kurwastada, ja Sul ka wallo sata.

4. Siis watan sinno peäl, Tall risti lödud seäl,
sind Jesust mahha jäeti, sind needmissfeks ka tehti
mo eest sa surrid ärra; ni löppeb patto käära.

5. Niüd matta Jesuke mind sinno werresse, So
truid armo käd, mis näitwad ommad wäed, mind
unnes katta wotko, keik kahjo eest mind hoidko.

Mein Wohlergehn im Herzen 2c.

W. Oh wata innimenne 2c.

1. Oh Jesus So suur wallo mo hingel satis ello ja
rómo löpmatta, ja et So pühhad harwad
mul niüd on troosti kaerud, mis armsam mul, ei
tea ma!

2. Kui rahwas sind küil tunneks, ma ussun, tem-
ma põlleks So armastusse sees, töest armastusse
wallo neid sütafs ja So illo neid tombaks, mis on
rómo täis.

3. Sind risti külge lödi, sul tuhhat waewa tehti,
kui mo eest surrid seäl; ma armastusses nuttan, kui

Se

Se peäl ial mötlen. Oh waatke Temma waewa peäl!

4. Kui maggama ma lähhän, ehk jälle üllestou-
sen, ehk mis ma ial teen, kui söma lään ehk joma,
kui haige, ehk lään káima, keik harwad mul seks tar-
wis on.

5. Se Tall ja Temma hádda meil jágo funni
südda weel tuksub, ehk kui jo se südda kúlmaks láinud,
kus odda Tedda pistnud, seäl ollen ma end asfutand.

Heilige fünf Wundenmaal 2c.

W. Kristus, kes meid õnsaks teeb 2c.

1. Pühhad harwad Jeesusel lödud ihho kúljes, kallid
armo márgid meil leppitusse werrest.

2. Olge iagarweste ka minno hinge liggi, ilma
teie walgeta ükski meist ei siggi.

3. Kui Ta polleks risti peäl minno õnneks sur-
nud, kes mind olleks háddast weel peástud, wab-
baks teinud?

4. Ja kust tulleks ello mul, mis mul ifka tarwis?
Oh se olleks raske kúl Temmata, ka hábbiks.

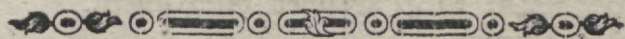
5. Alga mis suur õnnistust tunnen ma Ta sur-
mast! se eest tännan süddamest, kidan Tedda járgest.

Wie ruhn wir doch so sanft 2c.

W. Mis olled sinna armas Jeesus 2c.

1. Kui maggufaste hingame So harvus! So surma
wágge tundsi me kúl waimus; sest tänname
ja ennast allandame, Sind kummardame.

2. Sind auustame oh sa taewa Jësand! nüüd panne luffa omma prudi süddant; So harvad panne kinni ja so külge, et jåme sulle.

Armaſtusfeſt Jeſuſſe waſto ja iggatſe-
miſſeſt Temma järrel.

Herzlich lieb hab' ich dich o Lamm ꝛ.

W. Ma armaſtan oh Jummal! ſind ꝛ.

Ma armaſtan ſind ſind ſüddameſt Tall! et ma ma Sind mo patto eeſt náán pu peál wárrifeſewad, mo ſüdda ſilma weega lááb róomſaks, kui temma náhha ſaab Sind riſti walluſ kewad. Se ſütab mind kúl póllema ſo waſto, ſüſki tunnen ma jo ennam ma Sind tunda ſaan, et ma weel piſſut armaſtan. Oh Peáſtia! So werri ka on wáárt, et ma So waſto póllen ofſata!

An Jeſum denken oft und viel.

W. So hing oh Jeſuſ tehko mind ꝛ.

1. Jeſuſſe peále mötlen ma, feſt tunnen rómo löpſmatta, ma ilma róom on túhhine, ei kolba ennam minnule.

2. Mo keel ei laula armsamat, mo kórw ei kule heldemat, miſ magguſam mo ſüddamel, kui mo Jeſuſſe armo heál!

3. Kuſ ſind mo Peigmeeſt leian ma? miſ kaewo jureſ hingad Sa, oh Jummaſa Tall ónſaſte? Geſt joda mind ka táieſte.

4. Mo südda sinnust rõmustab, kui maggus sinna, mällestab, mo au ja kitus olled sa ma-ilma Dnnisteggia!

Du mein Erlöser bist allein.

W. Ma tannan sind, et olled mind 2c.

1. **S**a minno Peästja üksine mind siitad armastama, Sa ärrätad mo waimusse sesamina maggust pina.

2. So rist, so wallo, hädda, piin, need wermed ja need hawad on minno süddant hopis siin woitnud ja ärrawõtnud.

3. Se tulli süttitab mind nüüd, se on, mis mo sees põlleb, et so surm maksnud minno süüd, mis mo hing õnsast tunneb.

Also geliebter und treuer Mann 2c.

W. Sind Pühha Waimo pallume 2c.

1. **N**üüd Sa mo ustaw hinge mees, armasta mind kui Joannest, siud ma sulle annan kui Mahdalena, So jalgde jures ma tahhan ota uut armo fult.

2. Ma nuttan, kui Sa mul ei ollege, kui lapsel ta ella emmake, kui ma kaela ümber So kät ei tunne ja hallastust sinnust mo südda ei maitse, siis surren ma.

Wie sind wir doch so herzlich schlecht 2c.

W. Nüüd paistab meile kanniste 2c.

1. **K**ui wägga sandid olleme! meid süiski õigeks petakse; ja Se on arwamatta. Kes sedda tunneb tõeste, ei mõistus, lihha tahtminne te, et ta ussub

sub sedda. Ei! meil on weel nou ja abbi Peástja lábbi, mis teist wiisi Ta meil rõmuks sadab isse.

2. Táis allandamist, hábbi ka ma koshkun So ees hirmoga, ehk kúl mo Peigmees olled, Sest Sinna olled Jehowa, sind auustawad Inglid ka ja kartwad kui sa tulleid. Oh kuis Jesus seggast süddant armastada woib weel ellast? se arm saab meil Temma surmast.

3. Kes Peástja pina auustab, se ifka warjo paika saab Ta pühha harwadesse; kui omma õigus lõppeb meil, siis needmisses meid peástab teál Ta werre wággi tõeste; ifka temma on au járies armo hüüdmás meie heaks, kes said Poial wallo palgaks.

4. Ma ollen rahhul Peioke! ehk walloga ma ommete So filmade ees seisán, ni kaua kui mo omma meel mind woõras ifkes peab weel, se kibbedaste tunnen. Ehk teál mo peál armsad harwad, werre oiad teitest jookswad, hábbi tunnen, kui mind kartwad.

5. Mo Issand Jesus hinge mees, oh olleksin So palle ees So ja mo mele párrast! oh olleks uus waim úksine ja hopis ifka kindlaste mo úlle wallitsemas! Urewamatta hádda tunnen, funni ma náán patto lõpwad, et So harwad mind sest peástwad.

6. Peigmehe Sanna süddames ma kulen ifka tánnades. Ta moga ennast kihlas. Ta armastab sepárrast mind, et ta mind kallist lunnastand, mind ennesele wottis. So piin lááb siin pea móda waene südda! útleb tõdde uskus sain ma walgust kätte.

7. Mis rõmo tunnen lõpmatta, et lodan Sinnul kossuda so trui mele párrast, ja ifka soga Jesuke. mo illus hinge Peioke, saan úhhes olla armsast. Oh óa
ja

ja rõõm! ma jään tõeste Jeesusele iggawessseks Tema
ma pühha ihho liikmeks.

Es ist unbeschreiblich wie uns Jesus zc.

Ommal wisil.

1. Jeesus räkimatta meid keik armastab, siiski ar-
wamatta Ta meist waewa saab: agga sedda
tewad head lapsed nüüd, kes Ta suddant tundwad,
Se mis tasfus süüd.

2. Jummal Peastjaks meile! uest tännapå meie
nutmist kule, muud meil polle kåe, näita omma hel-
dust meie ihhule, hingae teotussfest peasta armsaste.

3. Meie kallid tunnid pühhit' ennesel, ehteks
panne meid nüüd Sinno hawadel; lass So rahwast
tunda, kes neid õnnistab, koggodusse Peastja! kellel
keik au saab.

Ach mein verwundter Fürste zc.

W. Oh wata inimenne zc.

1. Mo hawatud Würst Jeesus! so werri se on
maggus, se iggatsseb mo meel, so armas-
tusse südda ei anna tunda hädda, weel heaks tulleb
wallo mul.

2. Sind üksi himmustada, se on, so pole hoida,
sind armastada ka, se on, sind ommaks sada, tõ
himmust higgistada, se tehtud ossaks arwad Sa.

3. Mind heldest armust wotta, süddamest kinni
hakka, mul pitsri panne peäl, mind lasse olla luffus
ma ilma tülli asjus, te isse lahti ennesel.

Weint

Weint mein Herz Jesu Herz und Ohr 2c.

W. So hing oh Jesus tehko mind 2c.

1. **G**hē kũl mo hing Jesusse ees weel saggest nuttab hād̄da sees, Siiski kui laps woin rōmušta, et lodan Temmal kōsfuda.

2. Kunni se ustaw karjane mind nõdra lammast taewasse toob omma karja sekka weel, kus Temma nāhtwalt watab peāl.

3. Ma ollen Temma omma hing, Ta rōmo õlli woidnud mind, sest Temma sai mind ūhtlase, kui pu peāl surri meitele.

4. Ta tunneb omma rahwa meelt ka minno waese nutto hēält, et sowime Ta sarnatseks keik jāda ja Ta mele hēāks.

Hinge ja ihho pūhhitsemisest.

Reiner Bräutigam meiner Seele 2c.

W. Sedda kallist armo Sanna 2c.

1. **M**inno hinge puhhas Peigmees rikku woōrast armastust, et so armastus mo meles, siis ma tunnen õnnistust.

2. Kes kũl neist, kes armastawad, on mo mehhe sarnane? kes sind truišt himmustawad, tundwad sedda allate.

3. Kes kũl andis omma ello ohwriks prudi ello eest, nenda kui Ta moga jälle ennast kihlas iggawest?

4. Armastus sind tombas mahha Taewast So

aujärje seest; kes ei peaks sind armastama, Jummalat ja innimest!

5. Armastus, So kange tulli, süttitago ueste minno süddant, et Sa mulle maggusaks saad täieste.

6. Surreta mo patto liikmed, woido sagiks sul neid te, uenda so kuiu tähhed, wi last Jessa maiasse.

7. Amen uestaw Tunnistaja! ilma süta ohwori Tall! allanda mind, et mo südda hingaks sinno ristil al.

Liebe allerbestes Wesen ꝛc.

W. Sedda kallist armo fanna ꝛc.

1. Armastus, Sa keige kallim, uestawam Jinnamuel! minno hing, mis keige alwem, wotfid sinna ennesel.

2. Te et sind ja ennast tunnen, omma ksilma, Sinno tuld, ja et löpmatta ma nouan sind ja sinno armastust.

3. Söbber! lahuta mind keikist, mis so mele wasto on, sada mulle rahho hoidmist, et So warjo alla jään.

4. Muud mal polle, kui need harwad, mis on lödud sinnule, seält ma leian ööd ja päwad maad mo waese hingele.

König dem wir alle dienen ꝛc.

W. Sedda kallist armo Sanna ꝛc.

1. Runningas, So tenistusess olla, on suur önnistus, te, et Sinno leppitussest meil saab usso kinnitus.

2. Katsu meie süddant läbbi ja ta kohtlast olles mist, et Sa ei nä meitest häbbi, egga Sinnist lah kumist.

3. Peignees! se on sinno teggo, süddamed So parralt on, nende kahjo ehk hea näggo teeb sul haiget, ehk au, rõõm.

4. Sinno tõdde olgo meile kallis, armas allate, rõõm kui watame so peäle, kurbdus, kui Sa meil ei jä.

5. Hinge tundja, Sinna nääd kuul meie aia õn-
nistust, ühtegi ei maksa nüüd sul, kui So werre
leppitus.

6. Sest ses kallis auu ehtes Jummalale kolbame,
teotust ka kannatades kaime Valle järrele.

7. Jhho ranno tulleb hoida tenistusseks Kristus-
sel, ihho, ello julgest jätta Lemma Sanna parrast
teäl.

8. Kallis armo seltsi rahwas, ilma Peästiat kum-
marda, ja ta werri, ristist jooksmas, lastko teie hin-
ged ka.

9. Kosfugem Sa wallo palgaks, rõmuks, auuks
Lemmale, sest et Sa meid sanud ommaks, hoidkem
Lemmast kindlaste.

10. Jeesus Kristus meie ello, meid So mele pär-
rast te, et keik hopis jame sulle, truiuste sind tenime.

11. Juhhata So armo möda iaga hinge, et so
nou ikka kalliks meil jääb hoida, ja sest sinnul tulleb au.

Liebster Heiland, du kennst deine zc.

W. Jesu ristist tahhan räkida zc.

1. **K**allis Jeesus! :: Sinna tunned meid, kes sul
ammust :: woobrad, wastased, ja nüüd sulle
Jeesus Krist! ommaks läind ja armsaks tõest, saaks
meid rõ. uks :: sulle ehhitud.

2. Sinna üksijouad ommast wäest keigepiddi, anda
 õnnistust meil So wäestel pattustel, puhhastada,
 hoida meil süddant, meelt ka Sinno werrega.

3. Õnnista meid helde melega, tulle wästo ue ar-
 moga! Sa Pea täis werd, paistetand meie eest, kes
 uskma saand: jääks so ette seisima igga üks.

4. Te nüüd isse, kes keik asja teeb, meie asja, et
 et se korda läab, hoia hästi kahjo eest meie hinge ig-
 gawest, et Sul kitust täiest laultaks meist.

Kannst liebes Aug Jhn gleich nicht sehn 2c.

W. So hing oh Jesus tehko mind 2c.

1. **G**he ihho Silm Sind ei nä weel, Sa keige arm-
 sam Peastia meil, hing siiski tunneb sel-
 geste, et liggi olled Temmale.

2. Meid peasta patto ellust siin, mis meie keige
 raskem piin, siis tõeste õnsad olleme ja puhhad So
 ees ühtlase.

3. Meid rikkumatta hoia sul ja peidetud So ha-
 wus kül, meist ärgo puutgo waenlane, weel wä-
 hem ekki saatgo se.

Du wunderguter Heiland 2c.

W. Oh wata innimenne 2c.

1. **S**a keige kallim Peastia! kui kangel Sinnust
 ärra ja wõõrad ollime! kes nüüd so liggi
 sanud, et Sa meid ehitanud So werre auga
 kauniste.

2. Oh Südda, mis täis armo! Sa nääd mind
 wäest ja põrmo kül mitme teisega; hing, ihho maias
 õhlab, mis sinna põlgad, wihtab. So auuks jääksin
 melega!

3. Sa tunned, mis ma sowin, kui ärdast nuttan, soigun, et mind saaks puhhastud; usk wortab himmustada, sul liggimale sada, Oh millal saan ma walmistud!

4. Sa kes meil waestel tullid, oh Jummal! lihhas ollid Sa keige armsam meil, so kassin Surma ihho teeb Surnuks patto lihha, so werrest saab uus ello mul.

5. Suur pattune ma ollen, kui keige waesem tul-
len ma praego sinnule, so pärralt ollen armust, mind tõstsid ülles põrmust, Sa hoiad mind ka truiste.

6. Siis tootagem rõõmsast, et Issandat, Ta rahwast, meil nou on, tenida ja Temma tenistuses, Ta wasto allandusses, ka truiks jada melega.

7. Se õn arwamatta, et Temma meie süddant ni ärrasullatand. Au kitus olgo Tallel, et temma werri meitel se armo, õnne walmistand!

Den tiefen Eindruck, was mein Freund zc.

W. Müüd on se pääw jo lõppenud zc.

1. **R**eif mis mo Sõbber mo eest teind, mo eest, ta ustarw meel, se waew mis Temma surres näind, paistko mo palle peäl.

2. Et kui ma üksi peaksin siin ilmas ellama, ma ikka ennam lähkäksin Jeesusse sarnatseks.

3. Ma ollen waene lapsokse kül Tedda armastan, Ta risti ümber iggapä ka jada himmustan.

4. Ma tunnen habbi Temma ees; Ta piin siis tõõstib mind, Ta armastab ja sowib tõest ennese kaenia mind.

5. Ta woidko minno nutto peäl mo süddant werrega, et paistaks Temma ustaw meel mo sannast ellust ka.

6. Siis káin ma sullamisfega, et Ta mind armastab, keik ello aega, páwad ka, wiinne mul pulmaks saab.

Süddame waesussest ja maddalussest.

Gott und Vater ich erstaune zc.

W. Sedda kallist armo Sanna zc.

1. Zummal Issa immeks pannen ma So armas tusse nou, ja sind, kes mind kutsnud tänan, kidan Sinno rigi au.

2. Pulmad ainsal Poial tehtaks, Se on meie Kuningas, iggawenne rõõm meil seätaks Ta au järjest sündimas.

3. Jesus sinna ennast andsid innimeste ello eest, ja keik meie pattud kandsid. Oh mis rõõm meil tul-
leb sest!

4. Oh Sa palg táis werd ja harwo! Zummala au paistminne, Sinno walgust kumardago hing ja ihho rõõmsaste!

5. Suud mul anna hädä aial, te mind kartma õnne sees, se mind allandab, oh Zummal keige kõrgem! sinno ees.

Das Auge siehet hin 2c.

W. Oh laulgem süddamest 2c.

1. **M**o silma märk on siin Jeesusse surm ja piin,
mis lapsel wisil nouan, seäl on mo tuggero
linn, kus warjule end hoian, allandusse meel jääb
mul ikka weel :,:

2. Oh mis ma ollen, teen, et armust sünnib,
nään, se woib mul keik hoida, et rahho sisse jään,
siis mul ei juhtu pea, et mis tänna saan, home
kautan :,:

Wohl dem, der in der Freud am Herrn 2c.

W. Müüd on se pääw jo löppenud 2c.

1. **D**en sannel, kes end rõmustab Jõsandast lõps
matta, Ta järrel käib ja allandab Ta ees
end melega.

2. Se ikka abbi saab Ta kaest, se ellab rahh
hoga kui laps ta Jõsa maia sees, ta peäle watab ka.

3. Mis Jummal teeb on rõõm ja õn, ka kassuks
meitele, mis ial ma peäl, taewas on, au andgo
Temmale!

Kann wohl ein größrer Sabbath seyn 2c.

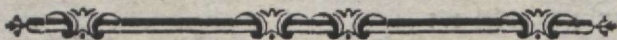
W. Müüd on se pääw jo löppenud 2c.

1. **K**as suremat on õnnistust, kui Se, et heldeste
suud mulle annad Jeesus Krist, So waese
lapsele!

2. Ei middage mind allanda ni, kui mo Peästja
arm, ja iggapäwa kidan ka weel ennam Temma
surm.

3. Ta isse ennast rõmustab, kui Temma pattu-
ne Ta peäle üksi toetab, ei ussu ennastge.

4. Kui igga hing waesusse pool nouaks, et se Ta
meel, siis on Jeesusest temmal küll, Ta pina auuks
teäl.

Jeesuse Kristi koggodussest.

Ihr Zionstochter, die ihr nicht zc.

W. Müüd on se pääw jo lõppenud zc.

1. Sionj tüttred waatwad keif Jerusalemma pool,
sest nende meel ja südda käib Jummalala
Talle peäl.

2. Siis tulge kindla usfoga Salemi Kuningal,
se rõmustab end lõpmatta, kui meil on ustaw meel.

3. Mis lihha, ma-ilm kidad teil, on pühkimeks
arwata, se meel, mis olli Jeesusel, teid tehko ellama.

4. Et teie ihho selgeks lääd, ja lampid põllemas,
se õlli puhhas, walmis jääb, kui Peigmees tullemas.

5. Mis imme seädus olli se, mis Nelli Pühhil
saand? kui waimo wäggi Peästjale ni mitto om-
maks teind.

6. Jerusaleem, Sa Emma linn! Waim sünni-
tas meid sul, ta toitis, harris, mis suur õn! ja im-
metas meid küll!

7. So laste arwo kaswata Jummalala Poiale,
Tal mitto tuhhat hinge ka peästmisse palgaks to.

8. Mis rõõm on Taa meitele, kui armo rigi sees
üks kallis kirowi ueste Ta kroni pannaks meist.

9. Nüüd otame ka Tedda weel küil pulma päwani, usk, armastus on abbi's meil, ka lotus ollati.

Nun nimmt euch die Gemeine ein 2c.

W. So hing oh Jesus tehko mind 2c.

1. Siis tulge koggodusfel nüüd, Jesusse rahwas wottab teid, mis willetsus'ses ärdaste nuttab Kristusse järrele.

2. Ea on se armas karjane, kes armust meiteft tuntakse, ja Temma wallitusse al se õn on keige kallim meil.

3. Ea su suud andko teitele, et teie sanud seädusse, mis Temma armust tulnud meil Ea rahwaga siin ilma peäl.

4. Sest wotke ossa lõpmatta Jesusse kōla Suguga, et woite nutta wallo sees, ka rōmustada Temma ees.

5. Oh teie ilmast lunnastud! kui Targad neitsid hoidke nüüd end walmis ka Peigmehhele, Ea wasto minna pulmale.

Zeig uns deine Barmherzigkeit 2c.

W. So hing oh Jesus tehko mind 2c.

1. Oh nõita omna heldust meil, sest meie lodame So peäl, sind armas Jssand ussume, meid ärra jätta häbbisse.

2. Ea tead, et se meil tarwis lääb, Ea isse lapses sündisid, mis waene, arg ja rōmota, ja mitmes häddas olnud ka.

3. So waese rahwa asja eest hoolt kanna, kaitse iggameest, sest waenlased neest katsuwad, et nemmad tedda rikkuwad.

4. Meist hirmsad asiad mötlevad, so rahvast wägga wihtawad, ei tunne sinno armo wäed, et sinna walmistanud neid.

5. Sest kui Sa posid risti peäl, Maria, Joannes ollid seäl, siis ehhitasid mollemist Sa omma armast koggodust.

6. Ja pärrast sedda aega Sa küil seädsid ommad Jungriid ka, need tuhhandeks siis kaswasid, et So arm wallitsenud neid.

7. Se koggodus on praego weel, ta kääb ka ühhe ikke al, Gesamma kube kannab ta, Kristusse werd ja õigust ka.

8. Sind tänname nüüd ühtlase ja igga hing ka üksine, et sa meid ärrawallitsend, so armo osfaliseks teind.

9. Oh hoia meid ja hallasta So rahwa peäle, õnnista neid siin ja seäl, kus nemmad on, et sul sest kulleb au ja rõõm.

10. Tekäüad Wennad juhjata, So armoga neid walmista, et meel kandwad teotust ja näggewad So auustust.

Eine ist es die Er kennt ic.

B. Kristus, kes meid õnsaks teeb ic.

1. Üks on kedda tunneb Sa, Temma armas weike, meel sünnib nimmeta: õnnis rahwoenne!
2. Kes Sa järrel truiste Temma risti kannab, omma wallo mehhele hopis siiddant annab.
3. Üks on meie Issand ka, meie armas Peästja, kes meid maksnud werrega iggaweste ärra.
4. Oh kui ustarw on Sa meel mitme hinge kallal, Issast

Jssast pandud Temma peäl, römüks, walluks Temmal.

5. Römusta end foggodus! et sind Jesus wötnud, fest Ta peab iggarvest Se nou, mis Ta seädnud.

So lange Jesus bleibt der Herr 2c.

W. So hing oh Jesus tehko mind 2c.

1. **S**ui agga Jesus Jssand on, siis öitseb Temma rahwa ön, se luggu sünnib hästi ka Ta risti foggodussega.

2. Se tuttaro sanna töeks jääb, aeg aialt mitmes kohhas lääb Kristusse werri öigus ka Ta rahwa auuks löpmatta.

3. Se kinnitakse meitest niüüd, oh Tall! sa maksid meie siüüd, So werri kalso, allus meil, Ma, Taewas mingo hukka weel.

4. Sa jääd meil truiks Jssandaks, So pühha kässo näitajaks; Sa foggodusse kallis Pea, Se, kelle sisse ussume.

5. So Waim, se auustusse Waim, on Jssast tulnud, oh mis rõõm! Se hingab foggodusse peäl, ja tunnistab ka sinust meil.

6. Kui sedda näme, sullame keik ärva ja ka mötleme: Sind kummardada tahhame, Sa risti lödud, üksine.

7. So tunnistajad önnista, neid Sinno auuks walmista, keik ilmal armust anna ka So önnest öösa meiega.

Das Lamm noch eh' es hatte 2c.

W. Oh nidele, mis ma teinud 2c.

1. **E**ine kui Jesus tuli meie lu lihhasse, ses nouus Ta jo olli, et fogguks pattuste waest hulka foge

Koggodussesk teäl, ja näggi enne ärra ta luggu ilma peäl.

2. Meil rõmo on nüüd' rohkest se patto häddas siin Jummalä näo pärrast, et Tall meid peästnud on! Oh immelinne Talleke! kui, kallist pruudi maksid, Sa hinge Peioke!

O du, des Güte sich noch nie 2c.

W. Nüüd on se pääw jo löppenud 2c.

1. Oh Sa kes surest heldussfest meid wägga armastand, et ei woi räkida kül fest, mis Sa So rahwal teind.

2. Suurtel ja pissokestele, kes sinno ommaksed, neil mörigiks, et sul töeste on armust melehead.

3. Siis õnnista meid rohkeste So armo wäega, mis sinno werri meitele ja So surm saatnud ka.

O mein Herr Jesu Christ 2c.

W. Oh laulgem süddames 2c.

1. Oh Jösand Jesus Krist, kes mei'eest surremist meel wotfid peäle, et koggodus nüüd on, So werri satis meile. Kitus sul se eest meitest keidest ja ka minno käest.

2. Mo südda iggawest, Tall! on so pärrandus, jääb ka koggodussel; ja minna lodan fest, et üksi ma ei olle. Oh Immanuel! waim, hing, keik mo meel läab So harwadel.

3. Siis keik meid hoia nüüd, et olled wotnud meid Sinno süddamesse, igga hing kinnitud jääb otsani So sisse, ja so auuks Te meid, et kädame sind fest järgeste.

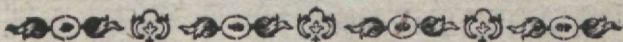
Gemeine liebe dich durchgängig 2c.

B. Oh laulgem süddamest 2c.

1. Roggodus armasta end táie armoga, mis Talle werri woidnud, sest sind on Zummalast seks iggaweste seátud, sul on antud ka et woid armasta söbrad, waenlast ka.

2. Se armastussega, mis sitast oddaga Jesust kolge pisti, nüüd ilma muutmatta ta rahwa märke giks jäeti, mis kól armastab, süski ni, kui Ta, üks ki armasta.

3. Ta werri rõmustab, õnnistab, jahhutab Temma Roggodussi, se woiab armoga ni seest, kui wäljast pididi keik, mis meiega ühhel meel ka tahab ellada.

Roggodusse Laulud.

Wir sinken auf dem Fels des Heils 2c.

B. Nüüd on se pääw jo löppenud 2c.

1. Se õnnitusse kaljo peäl nüüd ühhendame end, Suurt rõmo on sest osfast meil Kristusse werri teind.

2. Sest werrest üksnes kiitleme, et Ta meil karjatseks; keik õn, mis Temma rahwa kae, sest tulles meie heäks.

3. Oh Jesus! ennam finnita meid sinno armo peäl, süs sind so taewa hulgaga kidade ikka seäl.

Unsre Zeiten sind in deiner Hand 2c.

W. Jesu ristist tahhan räkida 2c.

1. **S**imme Seädus :,: mis So käsfi teind, meie aial :,: mis ni õnsaks läind, juhata meid selle sees Jsssa Male armo wäes, et sa isse :,: meil tee näitiaks Saand.

2. Sinno nimmimi räkimatta on, Ainen olled Sa ja meie õn; iggaweste seädsid Sa omma rahwal aega ka, kus ta piddi Sulle kossuma.

3. Kes meid waesed hüdis sullasiks, eile, tänna ustaro meie heäks, ja ni mitmes raskusses, tiusa- ruses, kurbdusses armastanud, hoidnud, altnud meid.

4. Wata mo peäl, hüab ärdaste igga hing weel häddas järgeste, iggapääw mind õnnista, et sul wiija fannan ka, woia Jesus mind So werrega!

5. Oh sa kallis hinge kosfia! So tuld süta selgest põllema, anna pattud andeks ka, waike laulo tän- noga, süggawat juurt risti puusse ka.

Mein Heiland, wirf doch einen Blick 2c.

W. Mo hinge mees, mis ütlen Sul 2c.

1. **O**h Jesus wata heldeste :,: au järjest mahha meie peäle, et uest soiaaks same jälle So ar- mo :,: legist süddames.

2. Sa tead, et keif meie meel käib Sinno armo rigi peäle, Sa kule meie palwe heäle, meid wotta hopis ennesel.

3. So armus käia tahhame, So nou meid truist juhhatago, So walgus meile selgest paistko, et meie ei käi ekfi teed.

4. So süddant hoia lahri meil, nüüd löme suures hinge himmus se kaervo jure, mis So harvust keeb wälja, ja siis jome seäl.

5. Keik löme palles punnaseks, meil polle õigust So käest wõtta, kui, et sa isse tahhad anda, täis häbbi kummardame sind.

6. Sa meie õigus üksine, Sa kes meil pattud andeks annud, neid omma hana sisse matnud, se eest sul kitust anname.

Da ist dein Gesinde 2c.

Dmmal Wisil.

1. Siin on hull So perrest, Jesus Surmatud! lakkita meil nobbest So süddame tuld, käi so rahwast läbbi, mis So Issa käest rõmuks sulle anti, Sinno waewa eest.

2. So teed õnsast kätme mitto aastad jo, mis ei moista meie, So Waim selgeks teeb; tahhaksime ka, sind kül tenida, te meid walmis ikka, So tööd toimenda.

3. Onnis Talle rahwas! Talle werd on sul, mis So rided puhtaks peab iggal luul, pesseb ärra rojast, rikkumissest ka, Talle mele pärrast lass end walmista.

Ach Schöpfer meiner Seel 2c.

W. Oh wagga Jummal kes.

1. Sa hinge Loia mul ja juukse Walmistaja, kes rõmo õlliks weel mo nutmist wottab muta, mo hinge ainus mees süddamest armastud, Kuningas armo täis neil, kes wallitsetud.

2. Kui minna waene nään So Jummalikko sel-
 auit, siis wägga arraks lään; waid kui mo armas
 Jesus ni kui üks innime end näitab minnule, kes
 on ni allandlik, kui Temma allate?

3. Mo Isfand Jummal ka! So peäle tahhan
 leta, So werre, surmaga mo waese hinge toida;
 So risti illo mul siis paistko allati, Jummal
 Poeg, ka weel sinno aujärjeni.

4. Tarkail üks jölledus ja neil üks tühhi assi,
 kes ommas süddames So leppitust ei ussu; meil
 waestel pattustel So kulis ümber siin on keikidel üks
 meel, et meist sul tulleks rõõm.

5. Seäl, kus So hiagi wäest, se ma täis auro
 sanud, keik julgust maetaks mis Sinno wasto pannud
 se lihha ja se lu, So lihast ja So luust, iggatsob-
 hingega, So ihhust puhhastust.

Mit einem zarten Sehnen zc.

W. Oh wata innimenne zc.

1. **M**a otan allandusses, süddamest ärdast nuttes,
 So armo legi peäl sel õnnistusse pârwal;
 kui nuttan hädä aial, mind kule kallis Peigmees
 weel.

2. Üks rõmus südda anna, et Waim woib ter-
 weks sada ja Soga ühhendud; üks kummardaja
 südda, mis puab patto tunda, ei tehha, Jummal
 hoidko meid!

3. Üks hing, mis põrmus ellab, üks tui, mis
 rohjust wihkab, ni kui se waimo wiis, tõ jures was-
 simatta, heal meel waene nähha, ja hoitud tühja
 mõtte eest.

4. Need, kes keik seddda moistwad, tãis rómo náhha sawad, mis teeb so armastus, So waeste laste troostiks ja pattustel ka õnneks, So nouga hopis ellades.

5. Kes sõbrust kindlast hoiab ja hãddas wasto peab, armastab muutmatta, üks ella lapsokenne, mis ifka liggimaie So armo sille romab ka.

6. Jã Issa minnuft rõõmsaks, ma sain So Poial ommaks, oh waim mind õnnista, ja kui last harri ifka mo patto Leppitaja! Sul hopis ennast annan ma.

Ehrowirdige Gemeine 2c.

W. Oh mõlemis ma teinud 2c.

1. Sa koggodus ni kallist So Peãstiasst ostetud, Ta náus paista kaunist, kes pu peal tapetud; alw rahwas muido ollete, Jummalal süiski auuks; Ta werrest tulleb se.

2. Halleluja sel nimmel! kes Üllem Issand on, ia kelle Sanna mehel keik lomad kuulwad süin. Se Tall, mis tappa náoga Joannessel seãl ilmus, on Jesus Jehowa.

3. Waesusset meile jãgo puhhast meelt, allandust, otsani meitest sago ta tõ tallitsetud. Ta sadab omma karjakesst hilja ja warra isse, ja rõmustab meid tõest.

Jesus Christus blick dich an 2c.

W. Kristus kes meid õnsaks teeb 2c.

1. Jesus Kristus waatko sind, koggodus ni õnnis, Ta on meil keik kassuks teind, sest jããd Sa Ta pãrris.

2. Oh kui lõbbus näitab Ta! jahhuta sind tahy hab, agga ja So Issanda koias, kus Ta ellab.

3. Jä Ta koli allati, kassinusses ikka, kummar-des aujärjeni; wotta truust näita.

4. Et se arm, mis linkis Tal, ikka jure siggiks, ja So kerge koorma al ja Ta rõõmsaks tuiks.

Es segne uns Gott unser Gott 1c.

W. Müüd on se pääw jo lõppenud 1c.

1. Meid Jummal Issa õnnista, Jeesusse palwe peäl, Ta pina, werre, surmaga, Se jägo armsaks meil.

2. So nimmel üksnes Sinnoga ka teme middage, So koggodust müüd õnnista nou anna tõlege.

3. Meil tulgo liggi Kunningas, head tundko meist ta meel; Ta harwad olgo arstimas, mis nõdder, haige weel.

4. Siis terretame teine teist Jeesusse prudi käest, kes jo Ta sülle lainud meist, ka fest, kes ilma sees.

5. Uht aega ikka otame, se aia lõppedes, mis paljo rõõmsam meitele; tulleks se ruttades!

6. Kui Joulo Laul ja kannatus siin otfa lauldud ka, siis iggaweste koggodus kous ellab Peaga.

7. Seäl on hing, ihho terwed kül, mis wallus äggand teäl, ja Tappa Tall, Immanuel on iggawenne Laul.

Jesu Christe Gottes Lam 1c.

W. Kristus kes meid õnsaks teeb 1c.

1. Jeesus Kristus Peastia meile surest armust!
Pühha Jummal, Peigmees ka, mis õn tulleb
Sinnust!

2. Oh mis rõõm õn meitele, et So hawad paistwad ja So koggodussele wainus ennast näitwad.

3. Se on rääkimatta meil, parrem on Se tunda ja sel armo walgussel rõõmsast laulda, mängda.

4. Gest kül tunnistaksin weel, agga se müüd jätan, ja mo Peastia hawadel põlwele suud annan.

5. Kitus, au ja tänno sul, et sa mo eest Surnud, küljes, kättes, jallus kül hawo pu peäl Sanud.

Ihr selgen Schaaren 2c.

W. Sel risti lödud 2c.

1. **T**ei õnsad hulgad! mis meie Karjane ni truißt hoiab, suur arm sai teitele, Ta ustaro meel jo mitmest aiast teeb Saggest nutma meid rõõmo pärrast. ∴∴

2. Au Issandale! et Ta meid armastand ja ligigimale, kui teistel meile saand, ei holi Temma willetsusssest, mis meil on, egga meie waesusssest. ∴∴

3. Gest ommal aial Ta koggus ennesel üht rahwasst ilmal, märgiks Ta pärrast teäl, mis Temma kitust rõõm, sa suga kulutab hästi, ka ühhe nouga. ∴∴

4. Weel tänna seisab se õnnis koggodus, ta jure tulleb, kes otsib õnnistust, ta seas kuultaks iggal paigal maggusad Jesusse surma sannad. ∴∴

5. Sind õnnistago So Peastia heldeste, Ta palle paistgo Ta koggodussele, kül Sinna wainus ikka watad, kus Temma pühha wiis hawo paistwad. ∴∴

6. Siis jätgem ennast Jesusse hawadel sel aial kindlast, ka iggaweste weel, Ta andko meile keiges waewas iggawest rõõmo, Ta hawade pärrast. ∴∴

Here

Herr Jesu sey an jedem Tag 2c.

W. So hing oh Jesus tehko mind 2c.

1. Oh Issand Jesus meile ja ni liggi, et sind tun-
neme, so werrega meid soienda ja usfo julgust
finnita.

2. Lass keik, mis ette wottame, So kâes, Sa
hinge kariane, ni õnsast, ausast sündida, et sest
Sul kitust tulles ka.

3. Se Sanna keik mis rãaitaks siin armo paikas,
te et saaks So waimo wãest woetud ja süddamesse
sadetud.

4. Aleg aialt foggu ennesel, ni kãua kui on tãanna
weel, kũl hulgad nende arrusse, kes wallitsetud õnsaste.

Pühast Ristmisest.

Liebster Jesu, wir sind hier, deinem 2c.

W. Armas Jesus awwita 2c.

1. Armas Jesus wata meid, kes So Sanna pär-
rast tulnud, Sedda lapsokest Sa nõad, mis
So ette meie tonud, sest Sa kãssid enneselle laps-
kessi tõsta sülle.

2. Nüüd so jure ruttame, wotta sedda last So
kaenla, omma armo heldeste nõita temmal inne
wãega, et so lapseks Ma peal siggiks, taewa pärri-
aks ka lähãaks.

3. Jesus omma werrega pesse sedda rikkumisest,
omma Peãstia wãega fatta, peãsta rojastussest ja
So õigust kinki temmal auu kueks iggal aial.

4. Wotta Kariane, So tall; Pea, te tedda ommaks liikmeks; Taewa te, end näita tal; Rahho würst, ja temmal rahhuks; Wina pu, te sedda oksa uskus Sinnust kindlast hoida.

5. Jesus sedda pallumist lapsse pärrast täida isse, kule meie sowimist, armust wotta süddamesse, et se nimmi mis meist antaks ello ramatusse pantaks.

Pühast Dhto Sõma aiast.

Lamm Gottes heilger Herr und Gott ic.

W Sind Pühha Waimo pallume ic.

1. Oh pühha Jummal ja Issand ka! sa trööstid meid häddas So abbiga, ja ka isse enmast annad meil waestel, So laual käies, ja taewani meitel So werrega.

2. Se werri, mis Jesussest jooksnud meil, teeb süddant pehmeks, mis korwa kül, et se hopis sullab kui mee wahha ja armastus sellest siis kangest on nähha Se armo wäest.

3. Ta werri on märgiks meil ukse ees, mis surmal usk näitab ommas wäes, et ei hinge tapja woi kahjo tehha, kui agga temma ta seltsiga nähha saab pitsri täht.

4. Kui meie hing, armo tunda saand ja Sinna oh Jesus! meil ommaks läind, siis on nälg ja janno So werre järrel ja So ihho järrel, mis meie pärrast on Surma näind.

5. Kui agga se taewane lotus meil keeb, mis

Sinno ihho ja werri siin teeb, ja So Sõma aial se õnnis toidus ja maggus jootminne Te peäl meid hoidmas on taewa pool.

6. Siis jame siin rõõmsaks lõpmatta maitseme, nãme ja tunneme ka meie maggust Peästjat, ja keif need asjad, mis meid Temmast mu peäle kãánwad, on hirmuks meil.

7. Kui taewast üks Ingel tulleks meil, ja tunnistaaks ka ni targast weel, et ta ristist móda meid tahhaks wia, ei tahhaks meie ta sanna kuulda, waid netud saaks.

Ein Ehstnisches Lied vom heil. Abendmahl.

W. So hing Oh Jesus tehko mind 2c.

1. Sa pu peäl surnud Jesuke, sind sõme meie tãnnapã, so kallis werri jodab meid, mis enne Sinno Jüingrid joid.

2. Weel enne kui sa taewa láind, olled sa sedda seãdust teind, et sinno pãrris rahwoke sind sõma peab tõeste.

3. Siis anna meille rohkeste So ommast ihhust Jesuke, et meie woime Sinnoga ka iggarweste ellada.

4. So kalli werrewihmoke, se jahhutab meid õiete ja ühhendab meid Sinnoga, et surm ei woi meist hakkata.

5. Oh harwad werrest punnased! siin on keif meie süddamed, oh piddage meid allati ni õnsaks ello otsani.

6. Keif meie liikmed hüppawad, kui teie, werre pissarad, meid ehhitate kauniste se ainsa hinge mehhele.

Der du von dem Himmel kamst 2c.

W. Niid tulgo Ünnisteggia 2c.

1. Sa kes tullid taerast meil, meie lihha ennesel wotsid, lapsiks teggid meid, ello rahho meie töid.

2. Wotta rõõmsa lauloga iggawest au kitust ka, et Sa meie willetsust pöörnud, saatnud õnnistust,

3. Se on õnneks tulnud meil, et Sa meie assemel lihhas patto surma ka ärrawoitnud auuga.

4. Kes nüid mõtleb: Jummal sa kandsid meie ihho ka, lu ja lihha Sinnule olli ni kui lastele:

5. Ihhoga se kannatab, kui ta pühaks, puhtaks saab, woinust jättab waimule; siis keik muuga leppime.

6. Issand Jesus woitia! taerast Sa meil elad ka, keigest häddast peästad meid, palwega meid toetad.

7. Hädda orrus wotsid Sa, Pühha sõmist walmista meie haige lih hale, liatagi hingele.

8. Hoia meid siis laitmatta Jummalikke wäega, kunni lõppeb ihho tö ja waim hingab terweste.

Weil ich Jesu Schäflein bin 2c.

Ümmal wisil.

1. Ma Jesusse lamboke rõmustan end iggapä, et Sa kariatsiks mul sanud, maggust toidust walmistanud, armastab mind, tunneb ka, huab mind, mo nimmega.

2. Temma armsa kae al lähhan wälja sisse teal ja ma räkimatta paljo toidust saan, ei tunne nalga, tulleb janno minnule, lään Sa ello kaewole.

3. Oh mis rõõm on mullege! minna õnnis lamboke lodan, kui need kaunid päwad otsa saand, mind Inglid wiivad karjatsel ta süllesse, Amen! suur õn minnule!

Wenn wir arme Sünder könnten zc.

W. Minno südda rõmestelle zc.

1. Saaks meil pattustel nüüd teada, süddame tuld ülles näta, tahhaksime taewa seltsis omma rõmo tehha selgeks, Namo järke ette jouda, inglide ja Pühha laulda iggawesse ello auus, Taewa wäega ühhes nouus.

2. Agga et keik Sannad jälle ei küü auuks Jhs sandale; meel sepärrast allawaub, ni kui hing ja ihho uinub. Laulge Laulud, Taewa hulgad, meie hinged kummardawad, Mees, ja Pea ja ainus ello! Oh mis andsid sinna meile!

3. Oh Sa kallis õnnis Peästja! paista meie silmist wälja, mis suur armõ südda tunnud, kui Sa meil end ilmu-tanud. Hinga risti armõ rahwas! et Jesusse hawad paistmas, rõmoga neid pea mele, woitleja hing joua peäle!

Ich habe mich verschlossen zc.

W. Oh Jesus Sinno wallo zc.

Nüüd waub keik meel alla So hawus Jesus Krist, ei tahha muud ka teada, kui sinno kannatust, ja meie üllem assi Tall olgo risti peäl, Sa kehha peästko isse meid keigest pattust weel.

So bleibet dann ihr Glieder 2c.

W. Oh wata innimenne 2c.

Siis Temmal liikmeks jäge ja nullas se end heitke,
kus Ta läks maggama; Se aeg pea liggi
jouab, et iggaurks meist nouab, Jესusse kaenas
hingada.

O Vater segn' und hüt 2c.

W. Oh laulgem süddamest 2c.

1. **O**h Jēsa õnnista ja hoiä armoga omma Poia
rahwast! Seks paista süddamel, palle täis
werd, ka armsast! Oh waim tõsta weel palle meie
peäl, anna rahho meil!

2. Suandmist rahho sees keig' õnne maitsmisses
wotta, kallis südda, se Wallo mehhe käest, kel
südda, mis täis hädda meie needmisses, sullas
surma sees, ja meid sai se eest;

3. Jēsast; kes heldusses last andis meie eest, kes
Se Poia pärrast meid, temma wallo palk, kui
lapsi hoiab armsast, loeb hulkades, Poia ommadest,
igga juukseest;

4. Gest pühkast Waimust ka, kes sure rõmoga
meid täidab, kurjast hoiab, oh waim, kes auustab
Jēsust ta kallis kirjas, hinge pohja sees; iggaurhhest
suust werre seadusses.

Lasteft.

Jesulein, man kann es lesen ꝛ.

Dmmal wisil.

1. Jesuke, kirjas saab loetud, et ka sinna üks laps
olnud ja So läbbi terwis tulnud meil, kes
hopis rikkutud.

2. Põrrast ütleswad need kirjad, et Sul lapsed
wägga armsad ja Sa ikka aland wannad, et neid
tooksid Sinnyle.

3. Lapsokke Sa isse ollid, alwas mähkmes mata
wotfid, sen meie laste hinged, Jesus, ello kimpusse.

4. Pesse neid So pühhas werres. anna neile paljo
andeks, mis need terwad rummalusses ja ei kurja
melega.

5. Nenda kui Sa tahtnud seada, lasse neid ka
Ma peäl jada, muido rahhus Sa neid wotta taewa
laste rigisse.

6. Hoiä keif So pissokessed, Tall, So werres
puhtad selged, te neil rõõmsad tunnikessed ikka Sin-
no walgusses.

Du um die Kinder höchst besorgtes Kind-
lein ꝛ.

W. Mis kitust woime Issand sulle anda ꝛ.

1. Oh lapsokke! kel lapsed wägga kallid, neid õn-
nista ja nende ello tunnid.

2. So armo wäega uest neile tulle, siis nem-
mad kossuwad ja jäwad Sulle.

3. Sa laste Sõbber! keif so kaenla wotta, mis
ikka lahti nell, ja neid woib hoida.

4. Siis anna lastel jubba Emma ihhus, et sinno armota ei ja üks ainus.

5. So Silma rõmo mängiks te neid walmis, kes immewad weel rinnast meie keskis.

6. Neid keik, kes alles Emma kaenas leida, So armastusse legiga nüüd süta.

7. Lask nende heäl So werrest helliseda, kes waewalt suust üht sanna woitwad sada.

8. Need, kes jo monned sannad sawad kätte, neid omma kõnnele siis warsi wõtta.

9. Ni pea kui selgemaks neil lähhab kõnne, ei hüüdke armsamat, kui Jesu nimme.

10. Ja ilma räkimmatta wiisil tundke, kuis Jesus lapse hingest kånab patto.

11. Ja kui liigmõtted laste jures touswad, mis nende sees need himmud kaswatawad.

12. Oh Jesus! omma armo wäega joua, keik kurja waimo teggo hukka sata.

13. Neid heida põrmus sinno jalge ette, ja So werd õnneks walla laste peäle.

14. Te neid So werre waewa imme tähtiks, ja nende hinged armo tulle legiks.

15. Siis naäd Sa rõmo nende armsast nouust, ja jahhutad end nende weikest jouust.

Laste kätke Laul.

Nun schlaf mein liebes Kindelein x.

W. Nüüd on se pääw jo loppeund x.

1. Nüüd hinga armas lapsoke ja uinu maggama, Zummal on sinno Issake, siis hinga rahhoga.

2. Se andis omma Voia sul, kes surri sinno eest, Ta tulli taevast ilma peäl, sind peästis kurja väest.

3. Et kule, mis sul Jesus Krist on saanud surmaga, ristmisse pühha pessemist, teind ommaks lapses ka.

4. Se rõmustab sind heldeste Ta pühha Waimoga, kes Abba hüab õnsaste so hinges lõpmatta.

5. Se ommad Inglid läkkitab õõd, põwad hoidmisses, neid sinno kätke jure seab, sul truiks kaitsemisess.

6. Et kuusaja so hingekest ei julge kurvasta, Kristus on sedda õnnistust sul saanud melega.

7. So Issand Õnnisteggia sind õnnistago nüüd ja ikka omma werreaga, Ta nimmi hoidko sind.

8. Oh Amen! Amen! kinnita keik Issa, Poeg ja Waim! sul tulgo Temma armust ka aast aastalt õn ja rõõm.

Kristusse rigist ja Temma Tunnistajattest.

Erschienen sind die herrlichen Tag' ic.

W. So hing oh Jesus tehko mind ic.

1. Se armo aeg on tulnud meil, sest meie rõmustame kül, et Jesus Kristus woimust saand ja omma rahwa Peästjaks läind.

2. Kui igga werre tisk, mis mul mo ihhus on, olleks üks laul! ni mõtleb ihho maia sees se waene hing, mis peästud tõest.

3. Gest et Jesusse tulli nüüd sai wäega ma peäl süttitud, Ta õigus kattab lõpmatta keik selle tulle kiirtega.

4. Kus meie ial watame, keik on Ta parrast tõeste, kus südda on ehk innime, mis Ta ei maks nud täieste?

5. Gest anname end melega Ta tenistusseks, auuks ka, ja Jesus olgo tännatud, et keik maailm on lunnastud.

6. Ta werri hinged Süttitab ja wäggewaste li gutab, üks rahwas tuim ja mõistmatta, Ta armo fanna tunneb ka.

7. Ja olleks südda wastane, kui agga rõõmsa sannume heäl Jesu surmast rumi saab, se süddant õnsast jahhutab.

8. Ni armas polle ello meil, et koio jääb üks meitest weel, kui ühte hinge Peästjale woib sata, ehk kül waerwalt se.

9. Oh wotgem julgust! Käigem peäl, keik ilmal tunnistagem teäl, et Jesus tulnud otsima mis kad dand, õnsaks teggema.

10. Ja ni kui waesed pattused Ta armo wäega ehhitud, end jätgem hopis Temmale, et isse jouta olleme.

Ein Lied von den Zeugen Jesu.

W. So hing oh Jesus tekto mind zc.

1. Sel tallel, kes on surma läind ja werrega meid wabbaiks teind, Ta Sel andkem süddant ueste risti sagiks täieste.

2. Waatkem, kuis Ta meid armastand, ehk meie Tedda kurvastand, waatkem Ta wallo kan- nates, kui Ta meid ostis woiteldes.

3. Heitkem Ta armsa kaenlasse, laulgem: Hal- lasta Jesuke! So párralt olla tahhame ja So sees róomsad úksine.

4. Siis kasta meid So werrega, meelt súddant, waimo kinnita; mis kolwato, keik kauta, meid ker- gest melest puhhasta.

5. Uut puhhast kúbe anna meil, et sinno rómuks ikka teál kui waesed káime sinno ees, pattuste allan- dusse sees.

6. Te Jssand, et So wáetimid So surremist kulutawad, ja et Sa, Jummal Peástia, Maad, tae wad olled lonud ka.

Dank sey dem Blute ic.

W. Sel ristti lödud werrise Tallele ic.

1. Nu talle werrel, mis nüüd keeb keikile, keik hea on meitel úks kúlm ja surnud tó, mis sinno werre wáest ei tulnud ja armus So ihhust mei' eest ei jooksnud :,:

2. Se armo wággi, mis keeb neist harwadest, se põlleb úksi ja tunkaks súddamest se on kúl waikne, süiski tóega allandab meid ja sullatab árra :,:

3. Siis same jálle So auuks walmistud ja jáme sulle astjaks, mis pühhitstud, kus sees so armo an- nid óitswad, ja armastusse ohwrid suitswad :,:

4. Se olgo Almen ja tóssi iggawest, et meie jáme So ommad súddamest kes armastes meid árrawoit- nud, seks olleme end ka úhhendanud.

..... Zufrie

Zufriedene Gemeinde 2c.

W. Oh wata innimenne.

1. Oh õnnis armo rahwas! Jesusse werres puh-
has, kũl muido pattune, mis tome Issan-
dale Ta ianno eest, mis meile uut ello saatnud tãieste?

2. Nãitkem oh Tunnistajad! Jesust, kes meid on
maksnud, kui surri risti peal, oh risti sagid
kandge, ma-ilmal teada andge se sanna Peastja
surmast teal.

3. Sa keige armsam Jesus, kes meid keif tun-
ned ammust kui pattust rahwast weel, Sa tead, et
peame jãma, so sisse ifka uskma, So armo tã jãab
kalliks mell.

4. Anna, et keif sũn teme, ses nouus ifka jãme,
ei piã hingata, senni kui meie tãitnud, mis tarwis
Sa meid seãdnud, ja keif So nou on sũndind ka.

Die Freude an dem Heil des Herrn 2c.

W. Nũnd on se pããw jo lõppenud 2c.

1. Se rõõm Issanda teggudest Ta rahwast kinni-
tab ja, mis se ifka tunneb neist, siiddamest
auustab.

2. Se pallub, mõtleb, kummardab ja nuttab
Sõbra ees, kui rõõmo, kurbdust nõhha saab, keif
lõppetab Ta sees.

3. Ni paljo woime tehha weel, kui meie tunne-
me; mis Jesus teeb ja teinud meil, Saaks keif ilm
teada se!

Palwest.

Du großer Hoherpriester 2c.

W. Oh wata innimenne 2c.

1. **S**uur Üllempreester anna kül wäage, armo
ikka meil meie palwele! üks rõmus laps
südda, üks põllew künal anna, mis ärrakustuks ialge;
2. Üks kõrw, mis armo kuleb, üks film, mis keif
muud põlgab ja watab sinno peäl, ka preestri puhtad
uled, weel nobbedamad jallad So pärrast káia, olgo
meil.
3. Need káed önnistago, hing Söbra wasto
mingo, ja ihho templiks te, waim tundko öhhuta-
mist, mis ülle keif mo moistmist, waid koggodussast
tuntakse.

Der Gott von unserm Bunde 2c.

W. Oh wata innimenne 2c.

1. **M**eine Seädusse Zummal, kes omma kitust
meil walmistad laste suus, Oh anna ens
nast tunda, et tanno same anda; sest suur on Sin-
no armastus!
2. Oh anna joudo laulda! So immed juttustada,
mis sinna meile teind, lass meid so harwust jua, so
küljessse end peita, te lapse kombel rõõmsaks meid.
3. Sa keige truim Peästia, tuld, waimo rohkest
walla So koggodusse peäl, kui palwed So ees teme
Sul tanno ohwrid tome, káed isse tõsta ülles meil.
4. Ja teie Inglisehed, kes rõõmsast lapsokessed
hoiate kahjo eest, ja ikka näte walges se Issa palle
taewas, meid järgest kaitsege keigest wáest.

5. Jeesusse harwad paistivad, keif koggodusse asjad meil sarwad selgemaks, kui Temma rigi lapsed ja Temma sees kui woitjad sest ossast läme õnsamaks.

Du heilige Dreyeinigkeit 2c.

W. So hing oh Jesus tehko mind 2c.

1. **R**olmainus Jummal, pühha ka! au, kitus sulle lõpmatta! Oh Jessa, Poeg ja Pühha waim, Sult tulgo meile õn ja rõõm!

2. Siis Jssand meid nüüd õnnista! meid Jssand armust walgusta! So palle tõsta meie peäl ja Jssand anna rahho meil!

Homiko Laulud.

Wacht auf ihr meine Sinnen wacht 2c.

W. So hing oh Jesus tehko mind 2c.

1. **M**o südda ärka õnsaste ja olle walmis nüüd, Jssandat kita rõõmsaste, kes tanno teninud.

2. Mil wiisil kallis Jesus sind, kui sünnib, tannan ma, et olled truißt hoidnud mind? hing, ihho wotta sa.

3. So ustaro film on walwanud, ja sinno käsfi ka keif kahjo minnußt kánanud, sel õsel armoga.

4. Au káno sulle Jeesuke So armastus se eest, te et mo südda sinnule end táttab keigest wáest.

5. Oh Jssand mõtle minno peäl sel páwal heldeste, et ma ei kurwasta So meelt, ei teisel haiget Te.

6. Mo palwet kule hädä sees ja minno õhkamist, ja keige truim abbimees, täida mo sowimist.

7. Mis teen ja nouan õnnista ka tänna minnule, et ma woin kita rõmoga. Au Gulle Jesuke!

Auf auf ihr meine Lieder.

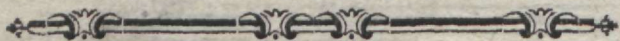
W. Mo südda ärka üles 1c.

1. Au, kitust wotke laulda mo liikmed, waim ja südda, kolmaino Zummalale sel hoomsel õhwrisk. Tale.

2. Död on Ta löppetanud ja päwa walgust annud, ma magasin Ta sülles, Ta ärratas mind üles.

3. Mo ihho, hing ja ello Gul sago antud jälle, õh Jssand abbiks tõtta, mind tänna kaenla wõtta.

4. Mo tö ja teggo olgo So mele pärrast, tulgo mo liggimesse kassuks, süs sünnib keik So auuks.

Dhto Laulud.

Vor Jesu Augen schweben 1c.

W. Kuis pean wasto wõtma 1c.

1. Jesusse walges káima, on selge õnnistus, ja Lemma pole hoidma siin aial Süddamest; kes ühtegi ei püa siin teada, tehha ka, kui Jesu jälgdes kája, woib rahhul hingada.

2. Se touseb ommast wodist Kristusse sõbrusses, ei karda ial nuhtlust ta ellamisse sees; ta sõõb, joob armastusses, teeb tõõdgi nenda ka, ja peab armo ellus üht wisi ottata.

3. Kui päärw on otsa läinud, lääb temma magama, ja panneb kinni silmad, Kristusfest käänamatta, ka unne näggemisses, kui und peaks nähtama, on ikka meles armas se Önnisteggia.

4. Töest kes Jesusse werres on pattust lahti saand, ja lapse wisil hoides Ta liggi, rõõmsaks läind, se ellab pühha nouga, ei woi ka muidoge, Oh Jesus te, et ikka So walges lifume!

Selige Gemeine 2c.

W. Siin on hult So perrest 2c.

1. **S**allis Talle rahwas! Temma werre sees ella, pesse ennast puhtaks süddames, end Ta külge peida, mis sul lahti läind; önnega end täida, mis sul rõmo teind.

2. Temma armsas kaenlas hinga rahhoga, süddant, liikmed soiaks hoida, anna ka, ja Ta armo käässi önnistago sind, sinno meles hästi Ta surm hoidko end.

3. Jesukesse warjus magga risti al; nähkem nud pea kronist, weereft palle peäl, ka neist wäpkestest, mis Ta selja sees riddastikko raskest lödud meie eest.

4. Naelte kibbest wallust, kääsis, jallus ka, külje kallist august. Ölgem rahhoga, ni kui armas Jesus isse järwe peäl maggama ka uinus laewas, tormis seal.

5. Arkagem siis ülles tui kombega, hoitud pühhas küljes, Jesus kaitšia, keif need tutwad hawad Temma ihhus weel, surma näust paistwad selgest meie peäl.

6. Jägem iggaweste Taga ühhendud, naelte kau-
nid tähhed ümberandwad meid; Talle werri olgo
meie ainus rõõm, päwal, õsel tulgo meile sellest õn.

Wenn ich mich schlafen lege zc.

W. Oh wata innimenne.

1. **S**ui maggama ma lähhan, mo Peästia! tähhel
pannen, mis sa teind minnule, siis kidan ma
So armo, et Sa mind wäest ja põrmo ka õsel hoiad
truiSte.

2. Ees nouus ärra uinun ja süddamest sind pal-
lun: So risti näoga ja minno hinge liggi, et Sinno
surma wäggi mo hinge tombaks löpmatta.

3. Saial heldest tõtta, mind pattust kaenla wõt-
ta So sure armoga, et kajo mul ei sünni; So õn
mind katgo kinni; So walgus õsel paistgo ka.

Pühhadest Inglidest.

Herr Gott dich loben alle wir zc.

W. So hing oh Jesus tehko mind zc.

1. **S**ind Issand Jummal kidade, ja ni kui sünni-
nib, tanname, et Sa neid Inglid lonud ka,
kes So ees seiswad rõmoga.

2. Need hiilgawad keif selgeste ja näggetwad sind
täleste, need kuulwad ikka sinno heält, sest Jum-
malik on tarkus neil.

3. Ei hinga nemmad foggone, waid nemmad
nouwad allate, So ümber olla, Peästia, ja Sinno
waese hulgaga.

4. Need on So rahwa kaitsiad ja pahha Wai-
mo sundiad, meid õöd ja päwa hoidwad ka, et
kashio, hädda meil ei sa.

5. Sest kidade sind järgeste ja keigest hingest
tänname, Se au sul armisad Inglid ka weel tänna
andwad meiega.

6. Sind pallume: Oh kääsi neid, et meel ikka
kaiwad meid, So karjakest, kes armastab sind ja
So sanna kulumat.

Die selgen Scharen 10.

W. Sel risti Iddud 10.

1. Need õnsad Hulgad, kes wälja läkkitud, et
nemmad kaitswad kui teenrid õnnistud, keik
neid, kes peawad õnsaks sama, ja Peäljal pärris-
seks õssaks jäma :,:

2. On nende hoidjad kes so laste arrust, kes tüd-
red poiad Jესusse rahwa soust, ja nende pühhad
palled nõwad walgusse Jēsa, kellel au tewad :,:

3. Need nored Wennad Jēsanda sullased, tekāiad
wahwad, ta armust aiatud, neid Inglid meel hoid-
wad ikka, kes teepeäl Jacobit saatsid auga :,:

4. Need Ummardaiad Maria õanne ilmal weel
auustawad, et pühha nouga tal üks Ingel sedda ku-
lutanud, mis tedda wägga on allandanud :,:

5. Manoa naesel ja temma mehhel ka Jēhowa
Ingel end näitis koidoga, ja abbiello pühha rõmo
need tundsid, andsid Jummalal tänno :,:

6. Kes siin on käämas ükspäinis ilma peäl, In-
glide hulgast saab kaitstud, hoitud kül, ni kui Elias
sedda näinud, Eks meie uskus ka sedda tunnud :,:

7. Jummalat Boitjad Ta tahtmist teggewad, need kulumwad suurt armo Jummalat, ka pea, mis ta kásfib tewad, et mitto tuhhat Ta waenlast löwad :,:

8. Sepárrast teie, oh pühhad Wennad meil! seál kummardate, Ta sanna kallis teil on kuulda al landusses ikka, mis ilmas ei wol siin ükski moista :,:

9. Gest terretame, teid ausad Hoidiad! ja tunnistame, et teie meil armsad. Au kitus olgo Jummalale! kes teid on annud ka abbiks meile :,:

Jummalat kitus.

Ich singe dir mit Herz und Mund &c.

W. Müüd on se pääw jo löppenud &c.

1. Sul laulan Su ja hingega Issand, mo hinge rõõm, ma laulan, annan teada ka ilmal, mis Sinnust teän.

2. Sa olled armo hallikas, sult keige ilmale on hilja warra tullemas on, ello rohkesti.

3. Mis olleme? mis meitele on kassuks tulnud weel, mis sinna Issa üksine ei annud armust meit?

4. Nast aastalt sinna toidad meid kui ustaw Karjane ja hädda aial ikka káid, meid hoidmas truiсте.

5. Sa karristad meid pattusid, siiski ei liaste, heal meel wottad meie Süüd ja heidad merresse.

6. Kui meie südda küssendab, siis on sul halle meel, Sa annad, mis meid rõmustab ja auuks Sinul weel.

7. Keif meie Silma pissarad Sa loed, hoiad ka ja meie kurbdust waigistad Sa armastusfega.

8. Mis omma murre sadab meil ööd, päwa ot-
sata? keif heitgem agga Temma peäl, kes meid
teind armoga.

9. Eks Temma novelt toitud meid ja kaitsnud
allati, mond' õnnetust ka kánanud meist árra tán-
nini?

10. Ta wallitus on õige kúl, õige, mis õppetab;
ka õnnetust, mis sünnib mell, keif kasuks lõppetab.

11. Gest lasgem Tedda tehha nüüd, ei lausge
sannahest, siis meie õn on walmistud, rõõm, rah-
ho iggawest.

Du ewigs' liebes Wesen du ic.

W. Müüd. on se pááw jo lõppenud ic.

1. Sa iggawenne armastus, sind kidan rõmoga,
et meil pááw páwalt õnnistus Gult tulleb,
rahho ka.

2. Rust Sinno kitust hakkán ma? mil wiisil lõp-
petan? mind táhhel panne armoga, et teen mis
arrendan.

3. Siin on mo sú, mis nõdder weel, oh arwoa
tedda mul, ja hlinge pohjast ennesel au, táanno sada
kúl.

4. Siin on mo silm kõrw ühtlase, mo silma
walgusta, mo kõrwad omma sannale te lahti,
puhhasta.

5. Siin on mo meel ja moistus ka, oh wallitse
seäl-sees, ja omma armis káega neid te So mele
heáks.

6. Siin on mo hing, waim ihhoga, neist wotta tehha sul, mis Sinno auuks löpmatta tulleb, ja kas' suks mul.

7. Ja náád Sa meiteft middage, mis ei So melest heá, siis wotta sedda árra, te, et úkski hoiz aks se.

8. Siin olleme, Oh hallasta! ni kui Sa leiad meid, Sind pallume, et kinnita So Waimoga meid nüüd.

Koio minnemisest Issanda jure.

Mein Geist verlangt zu Jesu hin 2c.

W. Nüüd on se páám jo löppenud 2c.

1. **M**o Waim nüüd Jesust iggatseb ta rahho tund' misses: hing Tedda náhha himmustab, lááb Temmal ruttades.

2. Ni kaua, kui ma ellan siin, on siiski minno nou, et Temma kibbe surm ja piin mo toidus jááb ja au.

3. Ta ihhust jooksis rohkeste werd keif ta soonte seest; oh tilgad, kallid minnule! Kastge mind pattust waest.

4. Oh Sa kes olled hádda kúl mo õnneks kanna- tand! mul polle, mis ma annan sul, kui süddant, mis kúl sant.

5. So harwad hoia lahti weel, et nendest ikka, ma woin abbi sada ennesel, mo patto háddas ka.

6. Siis on keif káe, mis tarwis lááb mo waesfel südda

süddamel, so täiuseses hing toldust näab, arm mul saab armo peäl.

7. Runni keik waew on otsa läind, mis koormaks, raskusseks, ja minno hing on walmis saand, süs laulan täitmissöks:

8. Nüüd jowan ma silit lahkuda, So werri aitto mind, nüüd Jssa koio lähhan ma, seäl nään ja leian sind.

9. Oh Peigmees! Sinno kaenlasse ma törtan römoga, kus rahho kül on minnule. Seäl hingan lõpmatta.

Seele, ey wohin mit so sanstem 2c.

W. Helde Peioke, armas Jesuke 2c.

Oh hing kuhho Sa lähhad õnnega? Waike rahho maiadesse, rõõmsa taewa koggodusse, omma Peästjale, meie Peiole!

Ei wie so sanft entschläfest du 2c.

W. Nüüd on se pääw jo lõppenud 2c.

1. Kui maggusaste uinud Sa, so waew on otsa näind, Sa hingad õnsa rahhoga, et Peästja kätte läind.

2. So ihho küllitakse nüüd Jummalä pöllo peäl, se lotus sul sai kinnitud: Sa toused kännam weel.

3. End peida meie silma eest külma ma sülle sees; mis õigust tegid sinna tõest, suur õn on sinno kões.

4. So Peigmees wottab wasto sind, so armas Karjane, et Temma sind on armastand, kui omma tallekest.

5. Ta saatko keik Ta Karja ka, mis Temma järrel kãib, ma ilma läbbi rahhoga, et Ta sest rõmo näab.

Jch

Ich werd mich über mein Selig seyn zc.

1. Z als rõmo ja allandust tunnen ma, mis õnnis-
tus mul on lõpmatta, ja et selgest armust se mulle
tulleb, mis immet's pannen, ja südda sullab sest ikka
weel.

2. Amen sedda tahhan ma tunnistada ja igga-
west Jeesusse jalgdel siud anda se armo eest.

3. Jssand sinno surma, so werre pärrast, ma peä-
sen ihho ja hingega häddast ja Surmast ka.

4. Uksnes Sinno peäle ma tahhan lota ja õnsast
usso sees rahhoga ota, ka nõhha Sind.

5. Kall's Jssand Jesus! So surma nõggo mo
süddamel rõmuks ja troostiks jägo mo surmani.

6. Ja et Sa mo pattud ka leppitanud, So wer-
rega, mis mo eest rohkest jooksnuud, sest tännan sind.

7. Kui ma müüd saan rahhus So kätte minna, sest
willestussest ja waewast sinna, kus Jessa Ma;

8. Elis So Surma unni mind uinutago ja
maggustaste mind hingama saatko, kui kättes last.

9. Ja Sa muljud kinni mo silmad Peästja! kui
sinno ristil ma surmas saan nõhha; sest rõmustan!

10. Oh mis arwamatta õn sünnib mulle, kui
ihho ja hingega lähhan sulle, mo Peiole!

11. Oh mis jahutamist Sa sadad minnul, kui
selgest waewast, So harwade warjul, saan hingada!

12. Ja mis tanno järgest siis same kuulda, kui
teik So lunnastud Hinged laulma Sul hakkawad:

13. Oh Zal mei' eest Surnud! lõpmatta kitust
meist

meist wotta, kui mitme? k'ul tuhhande arrust, Sa olled wáart!

14. Amen kallis J'ssand! sind k'ümmardago feik lomad siin Ma peál, k'ul taewas sago au iggawest!

Taewa k'oggodus'sest.

Gluck zu der theuren Braut des Lamms 2c.

W. So hing ob Jesus tehko mind 2c.

1. **S**n olgo Talle prudile, Peigmehhe k'oggodus'sele, mis Temma werri leppitand ja Temma Waim on k'innitand.

2. Se is'sa tedda armastab, tal W'ürstid teenriks walmistab, feik Inglid, taewa wággi ka, ta au seál náwad rómoga.

3. Et toom, mis raskest langenuid, ni Zummalast saab auustud, sepárrast Inglid melega feik teniwad müüd prudi ka.

4. Runni feik liikmed k'oio saand, Peigmehhe jure taewa láind, kus Tedda hull aujárje peál jo k'ugimardab ja k'idab seál.

5. Müüd selle járrel rómoga k'aib, kes Ta sisse ussub ka, et Peigmeest, prudi náhha saab ja nende auust jahhutab.

6. S'eks aitko Ta meid heldeste, et waesed lapsed olleme, Se Israeli hoidia meil k'aitsgo ihho hlnge ka.

D

O Jerusalem, du Stadt 2c.

W. Kristus kes meid õnsaks teeb 2c.

1. Oh Jerusalemma lin! taewas auga täitnud, Sa nääd, tunned ja Sul on, mis meil weel on hoitud.
2. Wägga rõmus olled Sa, et said Jesust nähha ja keik endist wallo ka, Tedda nähhes, woita.
3. Õnsad liikmed ellage hästi waikses rahhus, kummi arvo täieste kous on taewa rõmus.
4. Risti al weel olleme, käume läbbi ilma, ja keik Talle peame kitusseks siin sama.
5. Siiski mele tulled meil, teie seas olla, sowime ka taewas seäl, Talle laulo kuulda.
6. Teie iälgdes käume peäl, kus tei' enne káinud, Talle teotusse al, mis tei' enne kánnud.
7. Enne kui weel arwate, láme terretama teid, kui lubba antakse, Jesusse suud anda.
8. Seäl kous olla tahhame, ühte paika jáda, ja ka kúljest rohkestest end ka werrest toita.

Hier stehen wir auf unsrer Hut 2c.

W. Ma tännan sind, et olled mind 2c.

1. Siin pallume ja walmame, tei' õigeks sanud waimud, ja Talle werd siis olleme waenlaste wasto pannud.
2. Mis õnnis luggu on tell seäl? oh wennad, õed taewas! kes teie uskust woitnud teäl se risti arvo seas.
3. Oh Jesus! mis nüüd ilmab mul, mis asja waimus

walmus tunnen, kui Taewa koggodusse pool mo
süddamega lähhan!

4. Se Puhhade hull istub seal, kes omma ello
ilmas on annud mitme wisi peäl Jeesusse Sanna
parrast.

5. Üks Temma eest sai põlletud, ja teist kül-
mõttis ärra; se kulmas armust aiatud läks pagga-
natte sekka.

6. Se neljas piddi uppuma, kui merrel olli käl-
mas, ja wiet raske tõbbi ka loób mude seas surnuks.

7. Kül siin, kül seal on hinge mees mond hinge
ihhust hüüdnud, mis Tedda nüüd näab taewa sees,
au järje ette tonud.

8. Ehk liggi, kaugel ollete, ehk silma näust ärra,
kes Talle ümber seisate, kui õnsad woite olla!

9. Siis jäge koio rahhoga, keik meie weel siin
wäljas tame allandussega, jada Ta mele parrast.

10. Oh Jeesand! miks So woitlejad ei põlle siin
so armust, ni kui need taewaõiskajad? Tall on jo
keigil ainus!

Juhataja.

Lehke Kõlge.

A.

Armas Jeesus wata meid.	96
Armastus sa keige kallim	78
Nu Issandale laulda	20
Nu, kirust wotke laulda	110
Nu Talle werrel	106

E.

Eht ihho silm sind ei nã weel	80
Eht kũl mo hing Jeesusse ees	77
Ei meie lausu Sanna	65
Ei wallo hãdda abhastus	66
Enne kui Jeesus tulli	87
Et Jeesusse riik on tulnud	49
Et meie Sind tunneme Jeesuke.	51

H.

Hinged Peãstja jure joudke	48
----------------------------	----

J.

Jeesus Kristus Peãstia	94
Jeesus Kristus waatko sind	93
Jeesus on surmatud	47
Jeesus rakimatta meid keik armasta!	76
Jeesuke kirjast saab loetud	102
Jeesusse arm, kes Kristus on	44
Jeesusse ihho suud	60
Jeesusse silma pissarad	52
Jeesusse peale mõtten ma	73
Jeesusse walges kãima	110
Jeesust nãan põhho peal	18
Jeesust nãan tulleswad	35
Imme seãdus, mis so kãssil teind	90

Jēsand hoia omma sanna	9
Jummal Jēsa immets pannen	82

K.

Kallis Jēsus, sinna turned mek	79
Kallis Talle rahwas	111
Kas suremat on õnnistust	83
Keik mis mo sōbber mo eest teind	81
Keik rikkus jo mu warra	50
Koggodus armasta	89
Kolmainus Jummal pūhha ka	109
Kristus kes meid õnsaks teeb	28
Kristusse haua jure niūd	34
Kül Jēsus ristī rahwale	59
Kui agga Jēsus Jēsand-on	87
Kni armsast helliseb se heāl	69
Kui Jēsus meie Peastia	41
Kui Jēsus wimate Petania	39
Kui maggama ma lāhhan	112
Kui maggufaste hingame so hawus	72
Kui maggufaste uinud sa	117
Kui meie rōmustame	54
Kui wāgga santid olleme	74
Kuidas pean minna keigest hingest	32
Kuis kīdan ma so surma	31
Kuningas so tenistusfes	78
Kus saab kül ni tru	26

M.

Ma armastan sind sūdamest	73
Ma ei woi mahha juita	66
Ma Jēsusse lamboke	99
Ma naān kuis Jēsus nutnud	24
Ma ollin ukstord kül	26
Ma otan allandusfes	92
Ma tannan kallis Jēsus sind	59
Ma watan ulles māele	23
Māede peāl ja laantes	19

Magguß Peäffja so arm on kül	46
Meid hoia Jäsa arm oga	42
Meid Jummal Jäsa önnista	94
Meie seädusse Jummal	108
Meil tarwis läts üks Peästia	12
Meil ükski ö polnud önsam weel	12
Minno hinge puhhas Peigmees	77
Mis öonne tunneb iggame	12
Mis rõõm öh pattused on teil	16
Mis suur pattune ma ollen	49
Mo eest tundis Jesus	24
Mo Jesusse kehha	33
Mo hawatud Würst Jesus	76
Mo silma märk on siin	83
Mo südda ärka Jäsandale laulma	57
Mo südda ärka önsaste	109
Mo südda põlleb löpmatta	70
Mo waim nüüd Jesusst iggatses	116
Wõtlen ma mis ahhastus	27

N.

Need önsad hullad	113
Nüüd hinga armas lapsöke	103
Nüüd sa mo üstaw hinge mees	74
Nüüd waub teik meel alla	100

O.

Ön olgo Talle prutile	119
Ön sessel, kes end rõmustab	83
Öh hing! kuhho sa lähhad önnega	117
Öh Jehowa, meie öh	20
Öh Jerusalemma Linn	120
Öh Jesus wotta anda	30
Öh Jesus hinge peigmees mul	55
Öh Jesus so suur wallo	71
Öh Jesus wata heldeste	90
Öh ilma süta Talleke	43
Öh Jäsaud Jesus Krist	88

Dh Jēsand Jēsus meile jā	96
Dh Jēsa ōnnista	101
Dh lu mo omma ludest	40
Dh loom so lojat auušta	53
Dh Lapsokē, kēl lapsed wāgga kallid	102
Dh nāksin ma Sa nāggo seāl	26
Dh nāita omma heldust meil	85
Dh ōnnis armo rahwas	107
Dh Woeg sa Jummal iggawest	38
Dh sa kēs surest heldusfest	88
Dh pūhha Jummal ja Jēsand ka	97
Dh tulle maggus wodras mul	50
Dh waim, kēs kōggodust jubhatad!	45
Dh werri mis armo	33

P.

Pōlweli end heitke	39
Pūhha haaw Jēsusse kēljes	70
Pnhhad harwad Jēsusse!	72

G.

Sa hinge Loja mul	91
Sa iggawenne armastus	115
Sa innimesse Woeg, kēs seāl	44
Sa keige armsam Tal	63
Sa keige kallim Peāstja	80
Sa kēs tullid taewast meil	99
Sa kōggodus ni kallist	93
Sa maggad ōnsast Prutike	57
Sa minno Peāstja ūksine	74
Sa minno hinge ello	64
Sa ohwri Talleke	71
Sa Pūhha Waim meid sūtita	46
Sa pu peāl surnud Jēfuke	98
Saaks meil pattustel nūūd teāda	100
Se armo aeg on tulnud meil	104
Se arm, mis praego tuntakse	64
Se Jummal taewast hallastas	11

Se keige üllem käst on se	10
Se laul on lõppend meil	41
Se bige armo päike	15
Se õnnistusse kaljo peäl	89
Se on minno rõõm	68
Se Poeg siis ütles	31
Se pühha ilma süta Tal	61
Se rahwas werre jöel	67
Se rõõm Issanda teggodes	107
Sel Tallel, kes on furma läind	105
Sedda kallist armo sanna	10
Siin on hulk so perrest	91
Siin pallume ja waltwame	120
Sind Issa kidab rõmoga	42
Sind Issand Jummal pallume	112
Sind Pühha Waimo tanname	45
Siis Lemmal liikmed jäge	101
Siis tulge koggodusse nüüd	85
Sioni tütrede waatwad keik	84
So pärralt Jesus olleme	55
So sees ma rõmustan	17
So Sõime jures Jesuke	14
So Surm teeb armo wallo	62
Sul laulan su ja hingega	114
Suur Alleepreester anna	108
Suurt rõmo on Jesusse Dimmed teinud	21
S.	
Täis rõmo ja allandust tunnen ma	118
Tei' õnsad hulkad	95
Terre kallis Armastaja	29
U.	
Üks on, kedda tunneb Ta	86
W.	
Waatke immeliff ärralahkumiff	42
Werrine Leppitaja	34

Register

der Lieder aus dem Gesangbuch der Evangelischen
Brüder Gemeinde.

	A.	Seite
Ach Bein von meinen Beinen		40
Ach komm du süßer Herzens Gast		50
Ach mein Herr Jesu dein Naheseyn		51
Ach mein verwundter Fürste		76
Ach Schöpfer meiner Seel		91
Als unser Johna zuletzt noch mit den Seinen		39
Also geliebter und treuer Mann		74
An Jesum denken oft und viel		73
Auf auf ihr meine Lieder		110
Auf den Berg und Hügelst		19
	B.	
Blutiger Versühner		34
	C.	
Christus der uns selig macht		28
	D.	
Da ist dein Gefinde		91
Da jammert Gott in Ewigkeit		11
Da sprach die Liebe		11
Dank sey dem Blute		106
Dank sey Dir theures Gottes Lamm		59
Das Auge siehet hin mit einem Kinder Sinn		83
Das heilige unbefleckte Lamm		61
Das ist meine Lust		68

Das

Das Lamm der Gott der Kreuz = Gemein	59
Das Lamm noch eh es hatte	87
Das Lämmlein ist geschlacht	47
Das Volk am Wundenbach	67
Das war wol gewiß	42
Deine Augen, deinen Mund	60
Der du von dem Himmel kamst	99
Der Gott von unserm Bunde	108
Dem Herrn der Herrlichkeiten	20
Den tiefen Eindruck was mein Freund	81
Die Freude an dem Heil des Herrn	107
Die Gnade des Herrn Jesu Christ	44
Die Gnade gegenwärtger Zeit	64
Die selgen Schaaren	113
Die sieben Fackeln vor dem Thron	44
Die wahre Gnaden Sonne	15
Die Thränen des Immanuel	52
Du ewigs Liebeswesen du	115
Du Geist von oben flamm uns an	46
Du großer Hoherpriester	108
Du heiliger Meister hab ewig Dank	45
Du heilige Dreyeinigkeit	109
Du mein Erlöser bist's allein	74
Du meines Lebens Leben	64
Du um die Kinder höchst besorgtes Kindelein	102
Du unvergleichlich's Lamm	63
Du wunder guter Heiland	80

E.

Ehrwürdige Gemeinde	93
Ein Ebstnisches Lied vom H. Abendmahl	98
Ein historisches Lied von Jesu Geburt und Leben	18
Ein Lied von der Auferstehung Jesu	35
Ein Lied von den Zeugen Jesu	105
Eine ist es die Er kennt	86
Erschienen sind die herrlichen Tag	104
Es ist kein Schmerz, kein Leid, kein Noth	66

Es ist unbeschreiblich, wie uns Jesus liebt	76
Es segne uns Gott unser Gott	94
Ey wie so sanft entschläfest du	117
Ey wie so selig schläfest du	57

F.

Für mich ging mein Herr in Todes Nothen	24
---	----

G.

Gemeine liebe dich	89
Geschöpf gib deinem Schöpfer Ehr	53
Glückselger ist uns doch keine Nacht	12
Glut zu der theuren Braut des Lammes	119
Gott und Vater ich erstaune	82
Gott Vater nimm uns in deine Hut	42
Gotts Hauptgeboth ist, lieben Leut	10

H.

Heilige fünf Wunden. Maal	72
Heilige Wund in Jesu Seite	70
Herr dein Wort, die edle Gabe	9
Herr Gott dich loben alle wir	112
Herr Jesu sey an jedem Tag	96
Herzlich lieb hab ich dich o Lamm	73
Hier stehen wir auf unsrer Hut	120

I.

Ia wohl denn unser Herze fühlt	12
Ich blicke nach der Höhe	23
Ich hab über der Erscheinung	49
Ich habe mich verschlossen	100
Ich freue mich in Dir	17
Ich werde mich über mein selig sehn	118
Ich kanns unmöglich lassen	66
Ich seh wie dein Herz runge	24
Ich singe dir mit Herz und Mund	114
Ich steh an deiner Krippe hier	14

Ich that auch einmal Buß	26
Ich will bey der Lehre bleiben	10
Ich wünsch mir alle Stunden	30
Jesuz Christus bliz dich an	93
Jesu Christe Gottes Lamm	94
Jesu du edler Bräutigam wehrt	55
Jesulein man kann es lesen	102
Jesu meine Leiche	33
Ihr Sünder alle freuet euch	16
Ihr selgen Schaaren	95
Ihr Zions Töchter, die ihr nicht	84

K.

Kann wol ein größrer Sabbath seyn	83
Kannst liebes Aug Ihn gleich nicht sehn	80
König dem wir alle dienen	78
Kommt betet an bey Christi Brust	34

L.

Lamm Gottes heilger Herr und Gott	97
Liebe allerbestes Wesen	78
Liebster Heiland, du kennst deine Schaar	79
Liebster Jesu wir sind hier, deinem Worte	96

M.

Mein Geist verlangt zu Jesu hin	116
Mein Heiland wirf doch einen Blick	90
Mein Herze brennt, das fühle ich	70
Mein Wohlergehn im Herzen	71
Mit einem zarten Sehnen	92

N.

Nun nimmt euch die Gemeinde ein	85
Nun schlaf mein liebes Kindlein	103
Nur ein Blick auf die Gestalt	26

O.

O du des Güte sich noch nie	88
O Jehova Elohim	10

D Jerusalem du Stadt über uns da droben	120
D mein Herr Jesu Christ	88
D Opferlämmelein	71
D Sohn du Gott von Ewigkeit	38
D Vater segn' und hüte	101

R.

Reichthum und alle Schätze	50
Reiner Bräutigam meiner Seele	77

S.

Seele ey wohin mit so sanftem Sinn	117
Seelen kommt zum Lamm gegangen	48
Selige Gemeinde	111
Sein Tod macht Liebes-Schmerzen	62
Sey mir tausendmal begrüßet	29
Seyd ihr auf den Knien	39
So bleibet dann ihr Glieder	101
So lange Jesus bleibt der Herr	87
Solt ich nicht von Lieb und Dank entglommen	32
Sünder bin ich, ja das weiß ich	49
Süßer Heiland, deine Gnade	46

T.

Täglich dich Vater lobt und ehret	42
-----------------------------------	----

U.

Und das ist's End vom Lied	41
Unsre Zeiten sind in deiner Hand	90
Unschuldigs Gottes Lamm	43

V.

Vor Jesu Augen schweben	110
-------------------------	-----

W.

Wach auf mein Herz dem Herrn	57
Wacht auf ihr meine Sinnen	109

Was hat das Blut nicht an uns gethan	33
Weil der Wam mit fünf Wunden roth	41
Weil ich Jesus Schaflein bin	99
Weint mein Herz Jesu Herz und Ohr	77
Wenn ich denke, wie die Höll	27
Wenn ich mich schlafen lege	112
Wenn wir arme Sünder könnten	101
Wenn wir uns kindlich freuen	54
Wie lieblich klingt mir das Getön	69
Wie sind wir doch so herzlich schlecht	74
Wie preiß ich doch sein Leiden	31
Wie ruhn wir doch so sanft	72
Wir brauchten einen solchen Mann	12
Wir haben stets an Jesu Namen Freude	21
Wir sind ein Eigenthum des Lamm's	55
Wir sinken auf den Fels des Heils	89
Wir wissen nichts zu sagen	65
Wo wird doch gefunden	25
Wohl dem, der in der Freud am Herrn	83
Würdigster Geist der die Kirche führt	45

3.

Zeig uns deine Barmherzigkeit	85
Zufriedene Gemeinde	107

Kõidetud 12.mail 1930.

